Milliyet
ÇOCUK
12 Ocak 1981 ● Sayı: 3 ● 25 Lira

DEMİR YUMRUKLU ADAM BERNARD PRINCE

ARMAĞAN YAĞMURU
● Televizyonlar ● Bisikletler
● Futbol topları ● Kitaplar.
● Eğitim ve Öğrenim araçları
DAĞITIYOR

JACK LONDON'un bir hikâyesi

KURTARMA

TÜRK TİCARET BANKASI ve MİLLİYET İşbirliği ile hazırlanan
DOĞA TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ
Ekini isteyiniz!.

"O gün, bakkaldan Ülker Çokoprens almıştım.
Ülker Çokoprens, iki kocaman bisküvisi ve ortada
çikolatalı kremasıyla her zamanki gibi nefisti!

Kurnaz tilki sokuldu. Ağzını şapırdatarak,
Nasıl, güzel mi? diye sordu.
Güya beni konuşturacak, Ülker Çokoprens'i
kapacak. Yutar mıyım!
Çokoprens'imi sıkı sıkı tuttum, Tabii dedim.
Oh olsun kerataya.

Siz de, Ülker Çokoprens aldığınızda,
kurnazlara dikkat edin."

ÜLKER ÇOKOPRENS

İÇİNDEKİLER

Red Kit 4
Sarman Sarman 8
Pembe Panter 10
Kurtarma 14
Orhan Boran ve Rekorlar 16
Ben de çocuktum 18
Küçük Sultan 19
Sağlık-TV-Satranç-Plak-Sinema-Tiyatro-Kitap 20
Hikâye: Talip Apaydın 22
Kırk Ambar 24
Bilme-Bulmaca-Gülmece 26
Hafiye 99 27
Cimcime 28
Çevre Gazetesi 30
Okurdan Okura 32
Nasıl Çalışır? 34

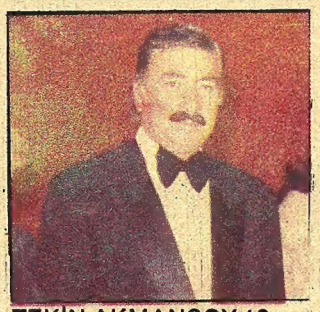

TEKİN AKMANSOY 18

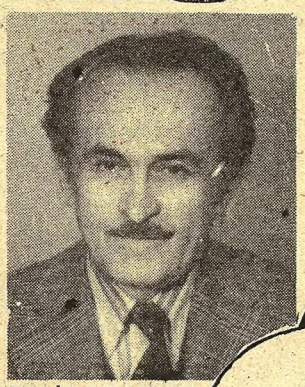

TALİP APAYDIN: HİKÂYE 22

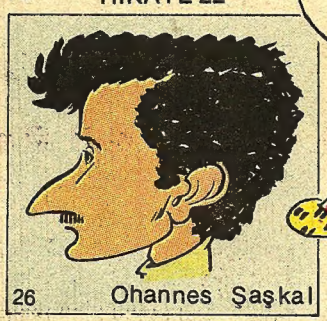

26 Ohannes Şaşkal

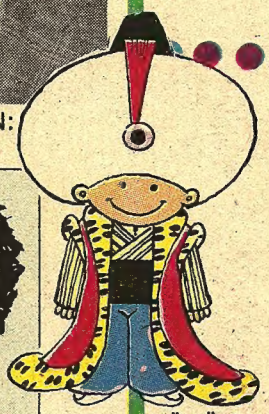

KÜÇÜK SULTAN 19

...Ve Üçüncü Sayı

DERGİMİZE karşı gösterilen olağanüstü ilgi sürüyor. İkinci sayımız da birinci sayımız gibi yurdun dört bir köşesinde ve çok kısa bir sürede tükeniverdi.

ARMAĞAN Yağmuru" konusunda bir açıklama yapmıştık, yineliyoruz: Derginin içinde yayınlanan kuponları kesip biriktirin. Armağanlardan kazanabilmeniz için belirli sürenin sonunda (o süre sonu da ayrıca açıklanacaktır) o kuponları açık adresinizle birlikte "Milliyet Çocuk Dergisi-Armağan Yağmuru Cağaloğlu-İstanbul" adresine postalayın. Her ay noter huzurunda yapılacak çekilişler sonunda kazananlara televizyonlar, futbol topları, bisikletler, kitaplar, eğitim ve öğretim araçlarından armağan edeceğiz.

Ayrıca, "Limasollu Naci İngilizce Yaz Kampları" kuponlarının yayınlanması, mayıs 1981'e dek sürecek. Kazanan 2 okurumuzu İngiltere'ye, 20 okurumuzu da yurt içinde ve deniz kıyısında açılacak yabancı dil kamplarına göndereceğiz.

BU sayımızda iki ünlü yazardan iki güzel hikâye sunuyoruz. İlki Jack London'dan "Kurtarma". İkincisi de şair-romancı Talip Apaydın'ın "Motor Osman"ı. Birbirinden güzel ve ilgi çekici olan bu hikâyeleri beğeneceksiniz.

YİNE bu sayımızda Sinan'ın "Mırnav"ı ile değişmeli olarak yayınlamakta olduğumuz Gülgeç'in yeni çizgi kahramanı "Küçük Sultan"ın ilginç bir serüvenini bulacaksınız. "Küçük Sultan"la "Mırnav" birer hafta aralı sizlere neşeli anlar yaşatacak.

BÜYÜK DOĞA TARİHİ ANSİKLOPEDİSİ"-nin cilt kapakları da satışa çıkarıldı. Derginin içinden, bütünlendiğinde toplayacağınız ansiklopedinizi bu cilt kapağı ile değerlendireceksiniz.

Esenlik dileklerimizle,
TARIK DURSUN K.

Milliyet ÇOCUK
Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
Sahibi: AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
YEKTA OKUR
Yayın Yönetmeni:
TARIK DURSUN K.
Sorumlu Yazışleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: MİLLİYET GAZETESİ/Nuruosmaniye Cad. No: 65 Cağaloğlu/İstanbul. Abone ve satış için başvuru: Milliyet Gazetesi Satış Servisi, Cağaloğlu/İstanbul. Abone koşulları: Yıllık 1500, Altı aylık 750 TL. (Uçak ile Yıllık: 1650, Altı aylık: 875 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. Dizgi, düzenleme ve baskı: Milliyet Tesisleri. Türkiye'de fiyatı: 25, Kıbrıs'ta 30 TL.

Yıl: 9 Sayı: 3 Cilt: 1 12 OCAK 1981

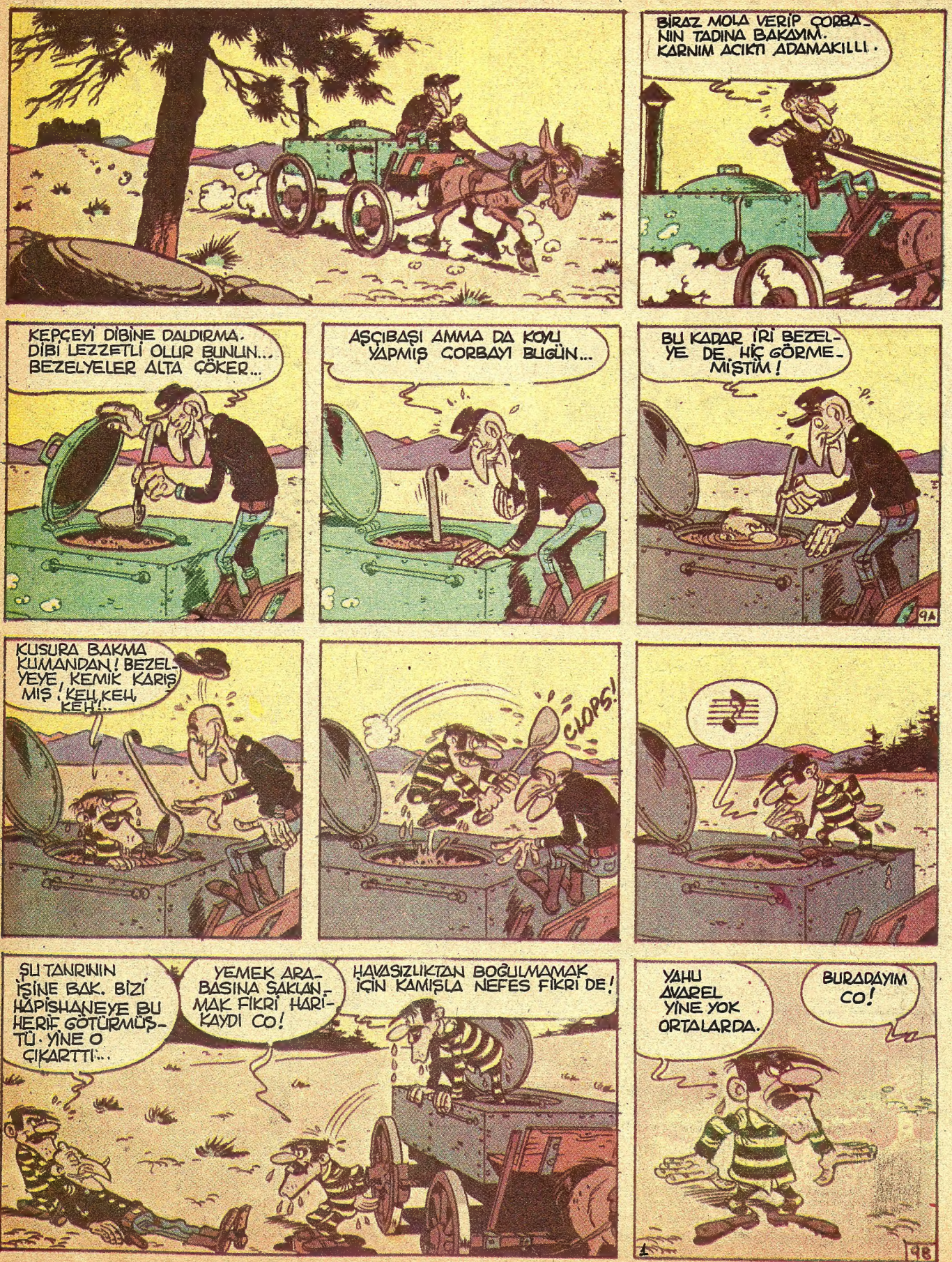
BİRAZ MOLA VERİP ÇORBANIN TADINA BAKAYIM. KARNIM ACIKTI ADAMAKILLI.
KEPÇEYİ DİBİNE DALDIRMA. DİBİ LEZZETLİ OLUR BUNUN... BEZELYELER ALTA ÇÖKER...
AŞÇIBAŞI AMMA DA KOYU YAPMIŞ ÇORBAYI BUGÜN...
BU KADAR İRİ BEZELYE DE HİÇ GÖRMEMİŞTİM!
94
KUSURA BAKMA KUMANDAN! BEZELYEYE, KEMİK KARIŞMIŞ! KEH, KEH, KEH!...
CLOPS!
ŞU TANRININ İŞİNE BAK. BİZİ HAPİSHANEYE BU HERİF GÖTÜRMÜŞTÜ. YİNE O ÇIKARTTI...
YEMEK ARABASINA SAKLANMAK FİKRİ HARİKAYDI CO!
HAVASIZLIKTAN BOĞULMAMAK İÇİN KAMIŞLA NEFES FİKRİ DE!
YAHU AVAREL YİNE YOK ORTALARDA.
BURADAYIM CO!
98

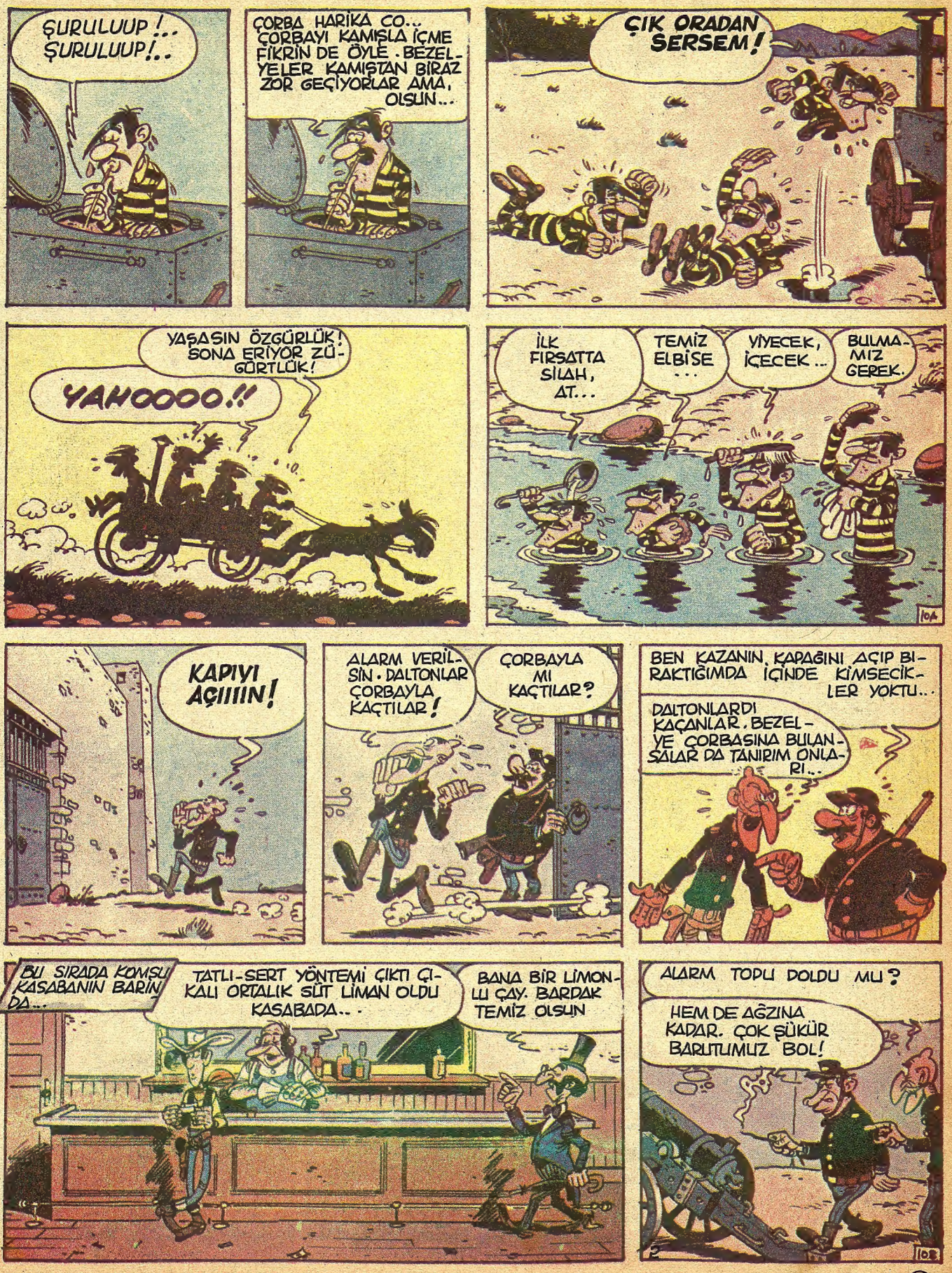
ŞURULUUP!.. ŞURULUUP!..
ÇORBA HARİKA CO.. ÇORBAYI KAMIŞLA İÇME FİKRİN DE ÖYLE. BEZELYELER KAMIŞTAN BİRAZ ZOR GEÇİYORLAR AMA, OLSUN...
ÇIK ORADAN SERSEM!
YAŞASIN ÖZGÜRLÜK! SONA ERİYOR ZÜGÜRTLÜK!
YAHOOOO!!
İLK FIRSATTA SİLAH, AT...
TEMİZ ELBİSE...
YİYECEK, İÇECEK...
BULMAMIZ GEREK.
KAPIYI AÇIIIIN!
ALARM VERİLSİN. DALTONLAR ÇORBAYLA KAÇTILAR!
ÇORBAYLA MI KAÇTILAR?
BEN KAZANIN KAPAĞINI AÇIP BIRAKTIĞIMDA İÇİNDE KİMSECİKLER YOKTU..
DALTONLARDI KAÇANLAR. BEZELYE ÇORBASINA BULANSALAR DA TANIRIM ONLARI..
BU SIRADA KOMŞU KASABANIN BARINDA...
TATLI-SERT YÖNTEMİ ÇIKTI ÇIKALI ORTALIK SÜT LİMAN OLDU KASABADA..
BANA BİR LİMONLU ÇAY. BARDAK TEMİZ OLSUN
ALARM TOPU DOLDU MU?
HEM DE AĞZINA KADAR. ÇOK ŞÜKÜR BARUTUMUZ BOL!

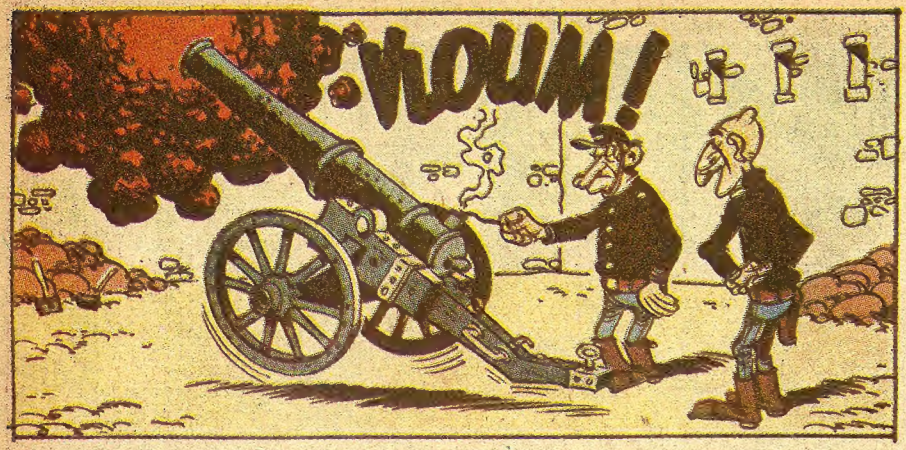
HOUM!

HAPİSANENİN ALARM TOPU GALİBA..

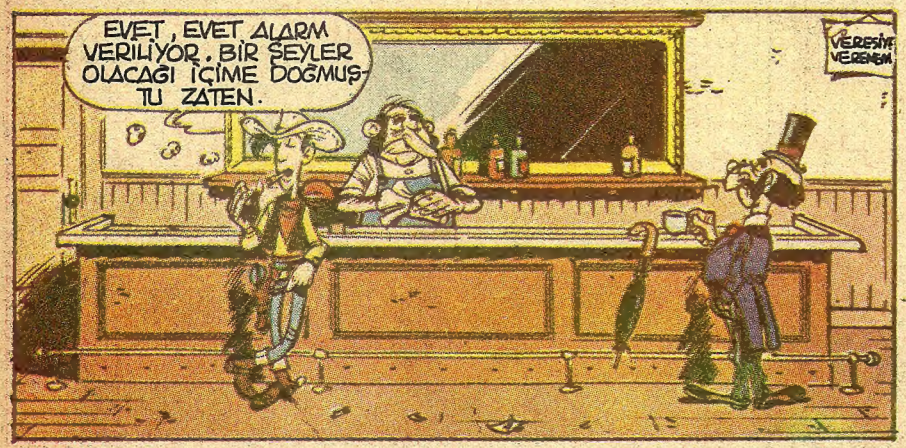
EVET, EVET ALARM VERİLİYOR. BİR ŞEYLER OLACAĞI İÇİME DOĞMUŞTU ZATEN.
VERESİYE VEREMEM

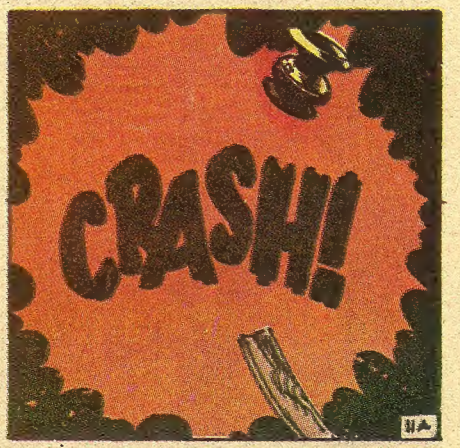
CRASH!

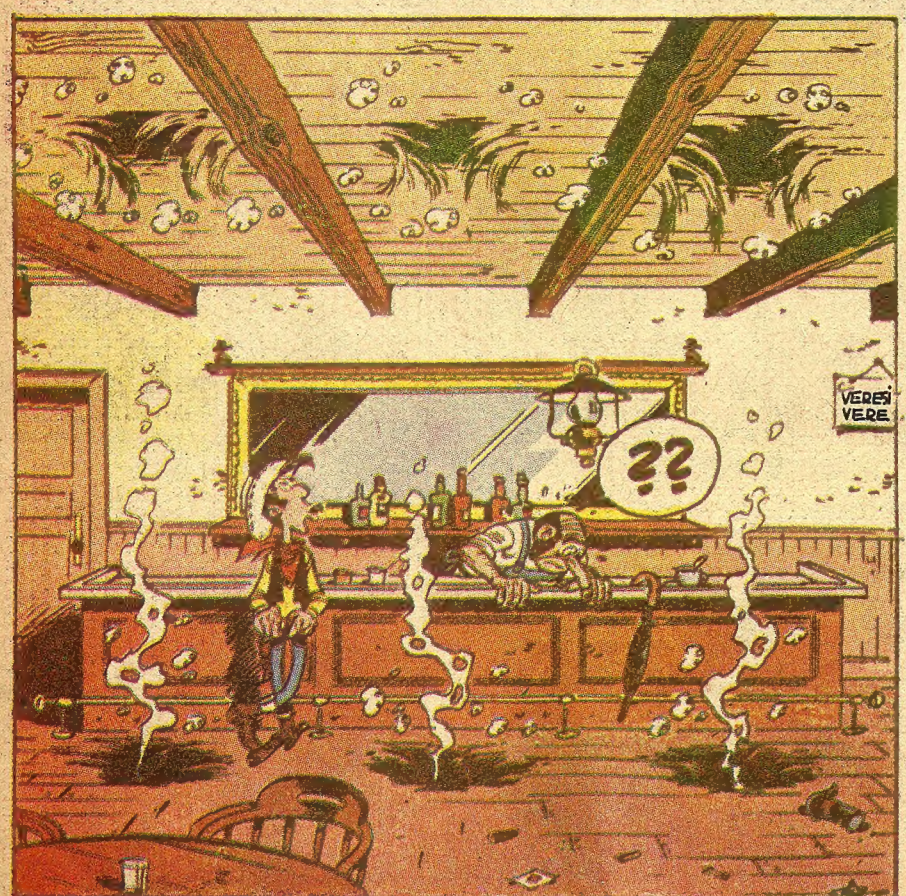
VERESİ VERE
??

REZALET! BİR DAHA BURAYA ADIM ATARSAM İKİ OLSUN! GÖK GÜRLEYİNCE TAVAN İNSANIN KAFASINA İNİYOR.

TAVANDAN DÜŞENLER TUTUKLULARIN PRANGALARI!.. BU İŞİN İÇİNDE BİR İŞ VAR!
3

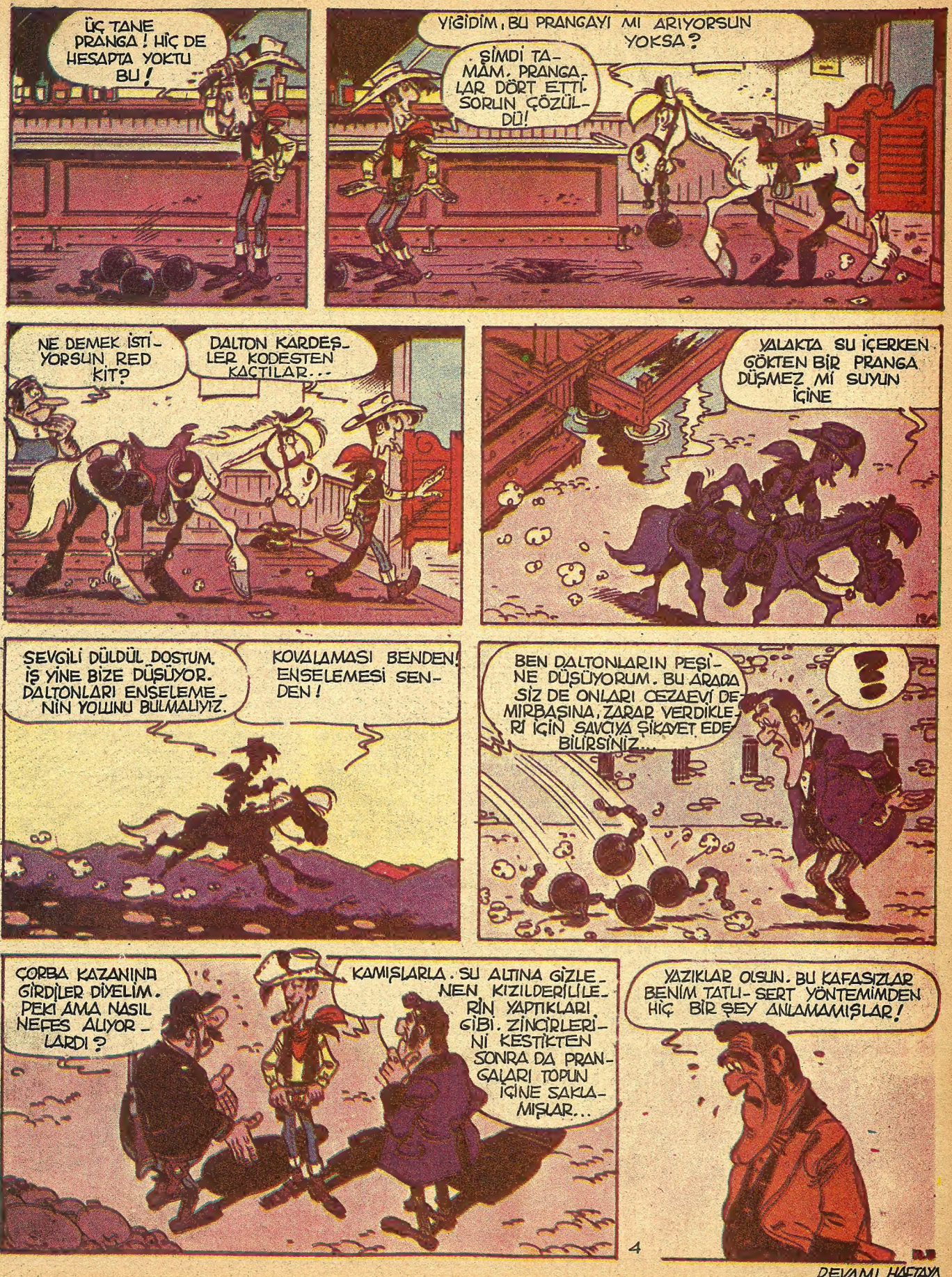

DEVAMI HAFTAYA

Sarman.. Sarman..

3
AMANSIZ SALDIRANLAR

PİERRE GAMARRA
(Fransa)

TOZBULUTUNUN nasıl çıktığını farkeden şişman doktorun, az kalsın korkudan ödü kopacaktı. Sarman kedilerden oluşan kocaman bir sürü, doludizgin üzerlerine geliyordu.

Şişman doktor, karşı karşıya bulundukları bu korkunç tehlikeyi kavramıştı. Hele hele, kendi durumunu düşündükçe, tirtir titriyordu. Gövdesi etli mi etli, adamakıllı semizdi, kediler ise derileri kemiklerine yapışmış cinstendiler.

Doktor, bilgisayar çabukluğu ile düşünüyor, kedileri nasıl engelleyebileceklerini araştırıyordu. Elinde içi ciğer veya sosis dolu bir kap olsaydı, işin içinden çıkabilirdi belki. Ya da birkaç parça odun ve bir kutu kibritle çözümleyebilirlerdi bu belâyı. Büyücek bir ateş yakar, ardına sığınır ve korunurlardı.

Ama ne peynir, ne kibrit, ne sosis, ne de ciğerleri vardı. Kafasındaki bütün kurtuluş tasarıları birer birer suya düşüyor, sırtından aşağı doğru buz gibi bir ter iniyordu.

Sevgili dostlarımızın şansına, doktor tek başına değildi. Her işin içinden çıkabilen, çözülemeyen bilmeceleri halleden dedektif, tehlikeyi doktordan birkaç saniye geç de olsa görmüş, göz açıp kapayıncaya kadar geçen kısacık bir zaman içinde karar vererek, tiz bir ıslık çalmıştı.

Islık, aslında kırmızı arabadakilerin dikkatini çekmek için çalınmıştı, fakat bambaşka birişe yaradı. Kediler bir anda çakılıp kaldılar. Bu şaşkınlıkları birkaç saniye sürdü. Bu arada da Bayan Klara arabayı geri döndürerek iki adamın yardımına koştu.

Doktor o kocaman gövdesinden beklenilmeyecek bir çabuklukla içeri daldı, hemen arkasından da dedektif.

"Şimdi hep birlikte ileri!.." diye bağırdı David.

Bayan Klara, arabayı döndürdü ve gaz pedalını kökledi. Doktor rahatlamıştı. Arkasına yaslandı, "Ufff, kurtulduk", diye keyifle mırıldandı.

Ne var ki, arka camdan durumu izleyen dedektifin sesi, keyfini yarıda bıraktı.

"Bu canavar kediler ordusu peşimizden ayrılmıyor. İyice hızlanalım, Bayan Klara!"

"Bir kavalımız olsaydı, onları yatıştırabilirdik", dedi mavi elbiseli kız.

Dedektif olumsuz bir işaret yaptı, "Kediler, fare değildir. Kavalın onlara ne yararı olur ki..."

Doktor, yine eski tasarılarından birini savunuyordu: "Benim parlak bir fikrim var. Kocaman bir ateş yakıp ardına sığınalım."

Dedektif bu görüşe de karşı çıktı: "Doğrusu çakmağın çok güzel yanıyor doktor. Peki ama, yakacak odun veya tahtayı nereden bulacaksın? Yoksa arabadan inip ağaç mı keseceğiz?"

Bayan Klara'nın aklına da bir çözüm gelmişti, atıldı: "Kediler sudan çok korkar. En yakındaki ırmağa gidip, yüzerek karşıya geçsek?.."

"Yazık ki, ben yüzme bilmiyorum", diye yakındı doktor. "Ayrıca buz gibi su, yüzme bileni bile yataklara düşürür."

"İçinizden gerçek bir çözüm öneren çıkmayacak mı?" diye söylendi David. "Böyle devam edecek olursak, biraz sonra kedilere "Lütfen bizi yemeyin" diye yalvarmak zorunda kalacağız. Ben böyle bir sonu kabul edemiyorum."

"Doğru", diye pofladı doktor, "Biz de düşünüyoruz. Düşünüyoruz ama, işin içinden çıkamıyoruz."

Belki de" diye mırıldandı David, "Belki de her şeye rağmen denemekte yarar var..." Sözünü bitirmeden kıza döndü, "Çabuk, bana ne renk boyanız kaldığını söyleyin!"

Kız, cebinden çıkarttığı boya kutularını karıştırdı, "Biraz yeşilimiz var."

"Bu kez manzara resmi yapmayacaksınız. Kırmızı ve sarı boyanız var mı?"

"Oh evet! Açık sarı, koyu sarı, kanarya sarısı, limon sarısı, saman sarısı, kan kırmızısı, bordo... Her çeşitten bir tüp, hatta bazılarından ikişer tane..."

David, sevincinden havalara sıçradı. "Olağanüstü bir haber bu. Yaşasın, yaşasın! Kurtulduk!"

Bayan Klara dikiz aynasına bir göz attı. "Kediler yaklaşıyor."

"Aman biraz daha hızlı gidelim", dedi David, sonra diğerlerine döndü: "Sucuk resmi yapacağız. Evet yalnızca sucuk. Üstelik hiç de zor bir şey değil sucuk resmi çizmek. Önce şişman bir silindir çizeceksiniz. Uçlarını da yuvarladınız mı, tamam. Hatta elinden gelen, iştah açıcı bir biftek ya da pirzola da yapabilir..."

David konuşurken doktorun ağzının suyu akıyor, çevresindekilere belli etmeden yalanıyordu. "Çocuk haklı", diye mırıldandı. "Hiç değilse boş mide ile ölmeyiz, değil mi ama?"

David, bir kez daha düş kırıklığına uğrattı: "Aman doktor yanılıyorsunuz. Çizeceğimiz sucuklar kediler için!"

DÖRDÜ de deliler gibi çalışmaya koyuldular. Mavi elbiseli kız önce iştah açıcı dev bir bonfile yaptı. David, iri bir sucuk hazırladı. Dedektif ağızlara lâyık bir salam çizdi. Doktor ise çarpuk çurpuk, fakat yine de dört parça sosis olduğu

belli bir şekil üzerinde terleyip durdu.

Birkaç dakika sonra araba, et dağıtımı yapan kamyonlara dönmüştü.

"Ne kadar çok çizersem, o denli acıkıyorum," diye mızıldanıyordu doktor. Bir ara, ağzını şapırdatarak mavi elbiseli kızın çizdiği resimlere göz attı: "Mmmm! Nefis bir dana butu, öyle mi? Ateşte kızartılmış bir dana butu! Bir kez Paris'te yemiştim. Eyfel Kulesi'ne yakın küçük bir lokantada. Oranın özel yemeği imiş bu. Ah nasıl anlatsam, bilmem ki... Nefisti, nefis!"

David, çalışmalarından memnun kalmıştı: "Bu kadarının yeterli olacağını sanıyorum. Şimdi bir anda dışarı atacağız. Dikkat! Bir... iki... üç..."

Yiyecek resimleri dışarı fırlatılınca, bekledikleri mucize gerçekleşiverdi. Sarman kediler bir anda yiyeceklere saldırdılar. Kemiriyor, ısırıyor, didikliyor, çiğniyor, yutuyor, şapır şapır yiyorlardı. Biftekler, bonfileler, pirzolalar, sosisler, salamlar, sucuklar birer birer sarman canavarların midelerini boylu yordu.

Artık araba ve içindekiler, sarman kediler için hiç de çekici bir av değildi. David ve arkadaşları, sevinçlerinden kaplarına sığamıyorlardı.

ANSIZIN kulaklarını sağır edecek kadar yüksek bir gürültü koptu. Güçlü bir yer sarsıntısı ortalığı allak bullak etmişti. Daha doğrusu, yer değil, bez sarsıntısıydı bu. Sizin de bildiğiniz gibi, dostlarımız resmin içindeydiler. Resimler tuvallere yapılıyordu ve tuvalin de ana maddesi bezdi. Sözü uzatmayalım...

Bir grup sarman kedinin, cadıyla birlikte tavanarasında kaldıklarını ve onun emirlerini beklediklerini anımsayacaksınız. İşte bu sarman kediler ordusuna, cadı, beklenen emrini vermişti:

"Haydi, sevgili çocuklarım!... O caddenin geçtiği resmi yeyin. Afiyetle bir güzel yiyip, bitirin. O resme giren hiç kimse geri dönemesin, biz de kurtulalım."

Sarman kediler, bu emri ikiletmeyip saldırıya geçmiş, cadı, ellerini oğuşturarak sarı çiçek resminin arkasındaki köşesine çekilirken, inanılmaz bir oburlukla tabloyu kemirmeye başlamışlardı.

İŞTE bu saldırıdan doğan sarsıntı yüzünden arabanın kapısı açılıverdi ve bizim beş yolcu boşluğa düşüverdiler, hem de tablonun kenarından doğruca odanın ortasına.

"Ufff," diye soludu doktor. Nerede olduğunu anlayınca, biraz olsun rahatlamıştı: "Galiba kurtulduk!"

Dedektif, tavanarasının köşesini işaret ederek uyardı: "Çok erken sevinmeyin, Sayın Doktor. Şuraya bir göz atar mısınız?..."

Sarman kediler, bir köşeye oturmuş yalanıyorlardı. Şehirlerarası yolun uzandığı resmî yeni bitirmiş, bıyıklarını temizliyorlardı.

"Resim hoşlarına gitmiş olmalı," diye fısıldadı Bayan Klara. "Korkarım sıra bize geldi."

David, soğukkanlılığını koruyordu: "Susun, heyecanlanmayın. Kafamız çalışmalı. Hele bir düşünelim, bakalım."

"Evet, evet düşünelim," diye yineledi doktor. Gözlerini kedilerden ayıramıyordu. "Doğrusu nasıl düşüneceğimi de bilemiyorum. Korkudan buz kestim, buzdolabından beter oldum..."

"Buzdolabı mı? Harika!" Bu sözcük, David'e aranan ipucunu vermişti bile.

"Bir fikrim var," diye fısıldadı dedektif kulağına. "Dışardaki buzdolabında birkaç parça salam ve sucuk var. Yavaş yavaş dışarı süzülelim. Kediler de peşimizden gelir. Ben buzdolabını aralarım. Yiyecekleri görünce dolabın içine dalarlar...

Biz de bir çırpıda...."

"Haydi öyleyse... Zaman kaybetmeyelim."

David ve arkadaşları gerisin geriye mutfağa yöneldiler. Onlar kaç adım atarsa, kediler de aynı oranda ilerliyor, aralarındaki uzaklığı korurken, bir yandan da iştahla yalanıyorlardı.

Üstelik buzdolabına hâlâ üç metre vardı.

Kediler biraz daha yaklaştılar. Sivri dişlerini gösteriyor, sabırsızlıkla mırıldanıyorlardı.

David, geniş adımlarla buzdolabına vardı ve kapağını ardına kadar açtı. Tanrıya şükür, dolapta bir tabak dolusu kesilmiş sucuk hazır bekliyordu. "Yoldan çekilin!" diye haykırdı.

Hep birlikte yana çekildiler. Sarman kedilerden oluşan kırmızı bir şimşek bulutu buzdolabına doğru aktı.

Kediler inanılmaz bir hızla sosis kabına saldırmışlardı. Bir patırtıdır koptu. Hepsi de en kocaman sucuk parçasını kapmak için altalta üstüste boğuşuyorlardı.

David de bu anı bekliyordu. Jet gibi zıpladı ve buzdolabının kapağını sarmanların üzerine çarpıverdi. 'Gümmm' diye bir ses çıktı. Sarmanlar kapana girmişti. "Kazandık!" diye bir sevinç çığlığı koyuverdi David. "Hemen Doğa Bilimleri Müzesi'ni arayalım da, bir adam göndersinler. İçini samanla doldurup müzeye koyabilecekleri bir sürü kedi var dolapta!"

Enikonu rahatlamışlardı. Hele hele şişman doktorun içi geçmişti âdeta. Ciğerlerinde tuttuğu havayı 'puff' diye salıverdi: "Kendimi yeniden doğmuş gibi hissediyorum."

Tam bu sırada, biraz önce ayrıldıkları tavanarasından keskin bir miyavlama yükselmez mi! Buz kesmiş gibi öylece kalakaldılar. Sonra koşar adım içeri daldılar. Bir de ne görsünler...

Odanın hemen ortasında bir sarman kedi, kibirli gözlerini yüzlerine dikmiş, sırıtmaktaydı. Sanki onlara: "Yaaa, bunu hesaplayamamıştınız, değil mi?" der gibiydi.

Sarman kedi ağır ağır arkasını döndü, birkaç kez kuyruğunu salladıktan sonra, bir resim kümesinin arkasında kayboluverdi. Aradan birkaç dakika geçmemişti ki, sokak kapısının açıldığını duydular.

HAFTAYA:
BU GELEN DE KİM?

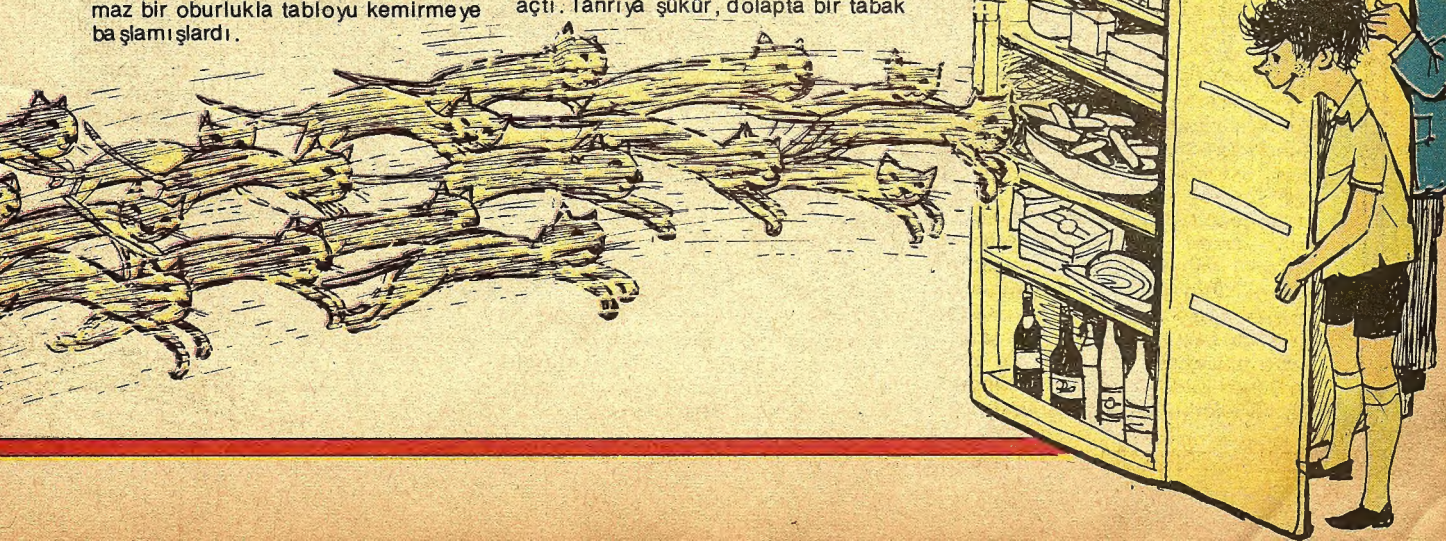

PEMBE PANTER

ISSIZ ADADA

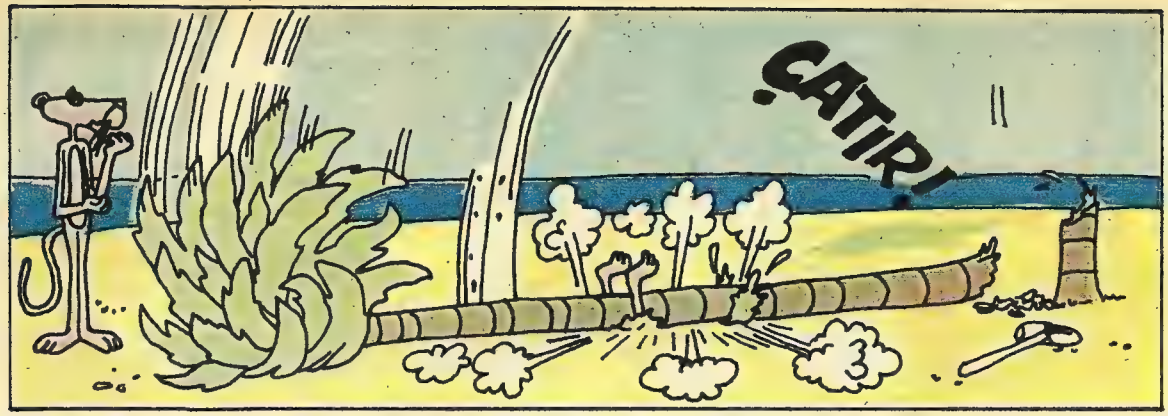
ÇATIR!

NASIL YAPILIRMIŞ GÖRÜN!

SAL'I DENEME ONURU ÖNCE SİZİN OLSUN...

SAL HER ZAMAN..
... BÖYLE YAPILIRDI. NİYE OLMADI ANLAMADIM.

ŞİMDİ BUNU DENEYELİM. ATEŞ YAKARSAK GEÇEN BİR GEMİNİN DİKKATİNİ ÇEKERİZ.

TAMAM! AMA ODUNLAR ISLAK. KIVILCIMLARA DİKKAT EDİN!

AAY! ETEĞİM TUTUŞTU!

YANIYORUUUM!..

BU DA OLMADI. AMA MERAK ETME. KOLAYCA PES ETMEM DAHA. TÜM NUMARALARIMI GÖSTERMEDİM.

KAYALARDAN "İMDAT" YAZACAĞIZ. YUKARIDAKİ KAYALAR DAHA İYİDİR...

HEY, AŞAĞIDAKİLER! ÇEKİLİN! UMULMADIK TAŞ, BAŞ YARAR DERLER...

KAÇALIM!

BEN ESKİDEN KAÇMAZ UÇARDIM.

AH!

OOF!

AH! ÖZÜR DİLERİM. KÜÇÜK BİR TAŞ ÇIĞ YARATTI. AMA BOŞ VERİN. YUKARIDAYKEN BİR GEMİ...

BİRLİKTE Mİİ?..

GÖRDÜM BU YANA GELİYOR. NE GÜZEL! BİRLİKTE GİDECEĞİZ!

BUNUN-LA GEMİYE BİNERSEK BATARIZ.

DOĞRU TEPEYE KOŞ DOSTUM.

NE KADAR UZAĞA OLURSA, O KADAR İYİ...

HEY! BURADA BAŞKA KİMSE YOK MU?

BİRAZ BEN VARIM GALİBA...

ÜÜF! ÇOK ŞÜKÜR GİTTİ!

ŞİMDİ BİR BASKET OYNAMAYA NE DERSİN DOSTUM?

TAMAM AMA; TOP ÇEVİRME SIRASI BENDE İDİ ANIMSA.

SON

JACK LONDON'un Bir Hikâyesi

KURTARMA

Havada bir titreme oldu ve gökkuşağı rengindeki duvar üzerlerine yıkıldı. Hepsi birden ortak bir çabayla kürekleri suya daldırdılar. Kayık sıçrayarak ileri fırladı....

TATLI ve ılık ilkbahar birden başlayıverdi. Şimdi de yerini kendini yenen yaza bırakmaya nazlanıyordu. Karlar vadileri terketmişti ve dağların ancak kuzey yamaçlarında hâlâ biraz beyazlık vardı. Eriyen karlarla şişen ırmaklar köpüren sellere dönüşmüştü. Artık iyice uyanan doğa işe koyuluyordu. Sadece Yukon nehri bu heyecanlı hamaratlığa katılmıyor, kilometreler boyunca tatsız ve donuk uzanıp duruyordu. İhtiyar Yukon üstündeki buz örtüsünden kurtulmak için yazın ilk günlerini bekledi. Her yanı birden çatırdıyordu: Burada bir hava deliği, şurada bir yarık beliriyor, büyüyordu, sert yüzey kıyılarda çatlıyor ve sular yükseliyordu. Ama nehir, kabuğunu insanı umutsuzluğa düşürecek bir ağırlıkla bırakıyordu. Sık sık doğaya yardım eden, çavlanları zaptı rapt altına alan, toprağın koyundan fışkıran su elinden bir şey gelmeden, Bering denizine inmeye reddeden bu milyarlarca ton ağırlığındaki buzlara bakakalmıştı.

Irmaklar her zaman için yeni ülkelerin ilk büyük yolları olmuştur ve Yukon, Alaska bölgesinin işe yarar tek yoluydu. Separation adasında herkes yolculuklarına devam etmek için buzların çözülmesini sabırsızlıkla bekliyordu. Altın arayıcıları buzların çözülmesini beklerken, geçici karargâhlarını Yukon'un adaları üzerinde Stewart ırmağının ağızında kurmuşlar, buralardaki kulübelere misafir olmuşlardı. Çok erken başlayan ilkbahar, akarsuların buzları üzerinde yapılacak araştırmaları tehlikeli kılıyordu çünkü.

Üç altın arayıcısı, genç Frona, Corliss ve Tommy de bu zorlama tatilin tadını çıkarıyor, buzların çözülmesini bekliyorlardı. Bir gün nehri seyrederlerken Frona bir şeyler gördü, arkadaşlarına da göstermek istedi.

— Baksanıza, orada burnun güneyinde bir şeyler görmüyor musunuz?

— Evet, bir köpek!

— Köpek olamaz, çok ağır ilerliyor. Tommy dürbünlerimi getir.

Corliss ve Tommy dürbünü almak için fırladılar. Frona uzun uzun nehrin öbür yakasına baktı. Ada, Yukon'un kıyısına bir kilometreden fazla bir uzaklıktaydı ve güneşin buz üstünde yansıması göz kamaştırıyordu.

Frona bir süre sonra:

— Bu bir adam, dedi.

Dürbünü Tommy'ye verdi.

— Evet, dört ayak yerde sürünüyor, bakın!

Titreyen elleriyle dürbünü Corliss'e uzattı.

Corliss adamı oldukça iyi seçiyordu ve az sonra beyaz enginleri incelemeye alışık olan gözleri, adamın bir çam kütüğüne doğru sürünürken yaptığı bir hareketi izlemeye koyuldu. İki defa kütüğe tutunmak istedi; üçüncü de az daha ulaşıyorken yüzükoyun çalıların içine düştü.

Dürbünü Tommy'ye uzatırken:

— Evet, bir adam, dedi. Büyük bir güçlükle sürükleniyor, az önce şu ağaç kütüğünün yanına yuvarlandı.

— Hâlâ hareket ediyor mu? diye sordu Frona.

Tommy'nin başını sallaması üzerine çadırın altından tüfeğini almaya gitti. Altı defa havaya ateş etti.

— Kımıldıyor, diye haber verdi Tommy. Kıyıya yöneliyor. Aa! bir dakika. Yere uzanıyor ve şapkasını bir sopayla havaya kaldırıyor.

Frona altı el daha ateş etti.

— İşaretler yapmaya devam ediyor. Şimdi sopayı bıraktı, kımıldamıyor.

Corliss ellerini bükerek:

— Korkunç diye bağırdı. Gözümüzün önünde bir adam ölsün de onu kurtarmak için hiçbir şey yapılmasın!

— Buzlar çözülmeden önce yapılacak bir şey yok. O zaman sandala biner ve zavallıyı kurtarmaya gideriz, bu gece burada uyusak iyi olur..

ŞAFAKLA birlikte nehrin kıyısına indiler. Bir ceviz kabuğu gibi dayanıksız ve hafif olan kayık buzlarla kaplı nehirde pek güven vermiyordu insana. Kayık yolundan sapmış bir bankize sürtündü ve dar bir geçitten kendine yol açarak serbest suya geçti. Hareket noktalarının karşısına düşen doğu kıyısına ulaşmak için kırk beş derecelik bir açıyla akıntıya karşı ilerliyorlardı. Oradan, kıyı boyunca sakin sulardan nehir yukarı çıkacaklardı, bir kilometrelik dik yarı onları kurtarmak istedikleri adamdan ayırıyordu.

Kuzey topraklarında yaşam kısadır ve kötülük kâhinleri sık sık kehânetlerinin gerçekleştiğini görürler. Havada bir titreme oldu ve gökkuşağı rengindeki duvar üstlerinde sarsıldı. Ortak bir uyumla üçü birden kürekleri suya daldırdılar ve kayık bir sıçrayışla fırladı. Duvar yıkıldı ve bir tonluk buz arkalarında çöktü. Yer değiştiren su anafor yaptı, kayık köpüklerin arasına dalarak dalgaların arasına düştü.

— Dikkat! Kürekler!

Corliss'in sesi patırtının içinde kayboldu. Kayık ileri atıldı ve kürekleri düzgün bir ritmle dalarken, bir indiler bir çıktılar. Her yönden sallanıp çekilen dayanıksız tekne titriyordu, ama Frona

kayığı çelikten bir pençeyle tutuyordu. Bir metre ötede bir kaya yarığı onları hor görür gibiydi. Kayık ileri doğru hopladı, altından kayan su kürekçilerin çabalarını engelledi ve tekne kendini yeniden çatlağa doğru çekilir buldu. Buzlu kıyıya biraz sürtündükten sonra kayık hareketsiz kaldı.

— Buradan çıkmalıyız, diye bağırdı Corliss.

Frona zayıf bir sesle:

— Evet yola koyulalım, dedi.

Yeniden uğraşlarına döndüler ve kayanın asık yüzlü yarığıyla köpükten şeridi dışında herşey gözlerinden silindi. Adım adım ilerliyorlardı ve bu tehlikeli geçidin çıkışını sadece kayalık bir engel koruyordu. Kayık bir kere daha düzensiz hareketlerle, sarsıldı, akıntı gövdesinin altından kaydı ve kendisi yerinde kaldı.

Küreklerini düzenli bir hareketle kaldırıp indirerek kendilerini tamamıyle bu ritmik çabaya veriyorlardı. Akıntının yönünün onları hareket noktalarına götürdüğünü farketmeden iri sarkaçlar gibi öne arkaya sallanıyorlardı. Yüzlerini donduran dalgalara ve su serpintilerine karşı duygusuzdular.

YENİ bir dünyanın kıyıları gibi duran Séparation adasını görünce akılları başlarına geldi. Bundan sonra küreklerini acelesiz çektiler ve solukları normalleşti. Ama adamın hizasına geldikleri zaman önlerine başka bir engel çıktı. Adamın döküntüsü nehrin yatağına umutsuzca yapışıyordu. Binlerce tonluk buz, adanın ucundaki kum yığınına oturmuştu. Bu buzlar pınltılı bir dizi tepe oluşturarak kaygısız, yarlara kadar akarsuyun yolunu kesiyordu.

Corliss Frona 'ya:

— Sandalı üstünden aşırmamız gerekecek, dedi.

Kayık kum yığınını izleyerek sudan on metre yükseklikteki bir buz yığınına yanaştı. Teknelerini arkalarında çekerek binbir güçlükle tepeye tırmandılar. Tepeye ulaşmışlardı ve öteki tarafta serbestçe akan sularıyla nehrin kolları-

→

ORHAN BORAN

...VE REKORLAR

HAYVANLAR

HER katta, üç dairesi olan bir evde oturuyorum. Geçen sabah, sol taraftaki dairenin küçük oğlu kapımı çaldı:

"—Orhan amca! Dün geceden beri küçük papağanım kayboldu. Acaba gördün mü?"

Gözleri dolu dolu minik komşumun. Ağlamasını zor tutuyor.

"—Hayır, görmedim yavrum" dedim. "Başkalarına da sorsana?.."

Derken, öbür taraftaki dairenin kapısı açıldı. Onların da beş yaşlarında bir kızı var. Ona döndüm:

"—Bak! Oktay'ın papağanı kaybolmuş. Sen gördün mü kızım?"

Bir an durdu, düşündü:

"—Hayır. görmedim" dedi. Sonra biraz düşündü: "Ama" dedi, "Bizim tekir kedi, bu sabahtan beri bir köşede kendi kendine bir şeyler konuşup duruyor..."

Tabiî, anladık Oktay'ın papağanının başına geleni...

Şaka, şaka... Belki sizleri güldürürüm diye uydurdum bu minik öyküyü...

Sözü başka yere bağlayacağım.

Papağan deyip de geçmeyin.

Aralarında, inanılmaz sayıda sözcük bilip konuşanlar var. Haydi, bu sözcükler onlara ezberlettirildiği için beceriyorlar diyelim. Ya bir de, soruları anlayıp cevaplayanlar varsa?

İşte rekorlarımız arasında böyle bir papağan var. Adı: Prudıl...

Öylesine konuşkan ve öylesine hünerli ki, tam 11 yıl İngiltere'de Londra'da 'konuşkan kuşlar' arasında yapılan yarışmada, ardarda birincilik kazanmış.

1975 yılında, bu marifetli papağan, artık yarışmalardan vazgeçmiş, yerini daha gençlere bırakmış.

Merak etmeyin. Hâlâ yaşıyor. Papağanlar çok uzun yıllar yaşar bilirsiniz. Tıpkı kaplumbağalar gibi. Haydi size bir öykü daha:

"Dede kaplumbağa 400 yaşına basmış. Ailece toplanmışlar, nasıl kutlayacaklarını düşünmüşler. Tam 40 yıl düşünmüşler. Dere kenarında, kır yemeği yemeye karar vermişler. 30 yılda yemekler hazırlanmış. Yola çıkmışlar. Az gitmişler, uz gitmişler, 80 yıl yol gitmişler. Dere kenarına vardıklarında ne, ne görsünler? Limonata şişelerini açmak için açacak evde kalmamış mı? En ufak toruna: "Haydi sen fırla al, gel" demişler. Torun, pek ufak. Daha 80 yaşında. "Giderim ama" demiş, "Ben dönünceye kadar yemeklere el sürmek yok..." Kabul etmişler. Torun yola çıkmış. Aradan yirmi yıl geçmiş, otuz yıl geçmiş, elli yıl geçmek üzereyken, dedenin karnı acıkmış, elini bir zeytin tanesine götürmüş. Derken, otlar aralanmış, torun kaplumbağa çıkmış: "Gitmiyorum işte" demiş. "Biliyordum sözünüzü tutmayacağınızı..."

ni ve umutsuz işaretler yapan adamı görüyorlardı.

Kayığı nehrin suyuna doğru kaydırdılar. On dakika sonra tehlike işareti verilen kıyıya ulaşmak için buz duvanna tırmanıyorlardı. Yere uzanmış adam kımıldamıyordu. Geç kaldıkları endişesiyle koşmaya başladılar. Adam hafifçe başını kımıldattı ve inledi. Kaba saba elbiseleri parça parçaydı, makosenlerinin deliklerinden kapkara yaralı ayakları görülüyordu. Etsiz vücudunda kemikleri derisini delecek gibiydi. Corliss nabzını ölçtü, adam göz kapaklarını araladı ve donuk gözlerle ona baktı. Frona bu manzara karşısında titredi. Adam birden durdu ve donakaldı. Gözleri Frona'nın omuzunun arkasına takılmıştı.

— Aman Tanrım! diye mırıldandı.

Frona ve Corliss başlarını çevirdiler. Nehrin kıvrıldığı yerden bir bankız geliyordu. Tam bu esnada, hareketli dağın sağ tarafı kıyıya çarptı ve faleze çarpa çarpa parçalandı.

— Tanrım! Tanrım! İşte kapana kısılmış farelere döndük! diye kekeledi Tommy.

Corliss bağırdı:

— Çabuk küreklere asıl!

Frona Séparation adasına ulaşmak için kayığı akıntı içinde yönetiyordu. Üstünden kayığı taşımak zorunda kaldıkları kum yığını milyonlarca ton ağırlığındaki korkunç basıncın etkisiyle çökünce Corliss, Frona'ya soru dolu bir bakışla baktı.

Genç kız gülümsedi ve kayığın hızını azaltarak başını salladı.

— Denemeye gerek yok, diye mırıldandı. Tek kurtuluş şansımız bu buzdan duvarın önünden geçmek ve yan dönerek sahili tutturmaktır.

Nehrin sol kıyısındaki falezler tarafından itilen yüzen kütle sağa yönelmiş gidiyor ve diğer buz parçası dosdoğru Séparation adasına geliyordu. Ada boyunca ilerlediler ama boşuna, ilerledikçe kıyı arkalarında çöküyordu.

Roubeau adasıyla Séparation adası arasındaki boğazda ilerlerken kendilerini kıyıdaki ufak bir girintiye sürüklenir buldular. Kayık tam yolla atıldı ve tekne, yarısı eğik bir buz bloğu üzerine çıkınca durdu.

Üçü birlikte atladılar. Fronayla Corliss nehirden çıkarmak için kayığı kavrarken önde duran Tommy canını kurtarmaktan başka bir şey düşünmüyordu. Sağ ayağı yamaçta kaymasaydı başaracaktı da. Kayığın ön kısmını çekiştiren Corliss ona tekmeler savurdu. Tommy doğruldu ve küpeşteye yapıştı.

ZATEN kuvvetlerinin sonuna gelen Corliss'le Frona bu ağırlık yüzünden hareketsiz kaldılar. Üstelik Tommy küpeşteye daha fazla abanarak onlara üzgün üzgün bakıyordu. Buz duvar kükrüyordu ve hâlâ tehlikeliydi. Başka çareleri kalmayan gençler kayığı sürüklemeye çalıştılar: Tommy'nin fazla ağırlığı çabalarını etkisiz bırakınca da dizleri üstüne çöktüler.

Aysbergin Roubeau adasına ilk çarpışıyla ayaklarının altındaki buzlar sarsıldı. Frona bir küreği kavrayıp Tommy'nin ellerine vurunca adam kayığı bırakmak zorunda kaldı. Corliss delice bir atılımla kayığı çekti, Frona da arkadan itti. Gök kuşağı rengindeki duvar büyük bir deniz kabuğu şeklinde yıkıldı ve Tommy bu kıvrımın içinde bir orkidenin ortasındaki arı gibi kayboluverdi.

Duvardan kopmuş canavar gibi bir blok gelip altlarına yıkılınca yere uzanıverdiler. Frona kalkmak istedi ama dizlerinin üzerine çöktü. Corliss onu kolundan tutarak kayıkla birlikte kurtardı.

— Tommy kayboldu, dedi Corliss.

— Evet korkunç! Ama başka ne yapabilirdim? Kayıkta uzanmış duran adam bu korkaktan yüz defa daha değerliydi, onu kurtarmalıydık.

Ben de çocuktum

Beni Galatasaraylı Avni'ye benzetirlerdi

BEN, Denizli'de doğdum. Yaşamımın en güzel yılları orada geçti. Bugün, "Ne istersin?" diye sorsanız, yine o güzel günlere dönmek, o günleri yeniden yaşamak isterim.

Denizli'nin horozu çok, sıcağı fazladır. Bu yüzden kolay uyanırdık. Yazları çok sıcak olduğu için de genellikle ayakkabısız dolaşırdık.

Biz kalabalık bir aileyiz. Ben beş kardeşin tam ortasındayım. Yani, büyükten sayarsanız da üçüncüyüm, küçükten sayarsanız da... Kardeşlerimle iyi geçinirdik. Ama oyunlarda arkadaşlarımızla da iyi geçinirdik. Nedendir bilmem, aramızda pek kavga gürültü olmazdı.

İlkokuldayken yaz aylarında çalışırdım. Tütün kırardım. Şimdi size komik gelecek ya, bu işi yapar, 25 kuruş haftalık alırdım. O para, harca harca bitmezdi. Ben en çok çikolata alır, içindeki artist resimlerini biriktirirdim. En çok da Mae West ile Robert Taylor'u severdim.

BABAM beni hiç dövmedi. Sözünü dinlerdim çünkü. Laf aramızda, ufak tefek bazı yaramazlıklarımı da o görmezlikten gelirdi. Bir gün bana hayatımın en büyük hediyesini aldı. Gösterişli, sesi güzel bir deniz horozuydu bu... Adını "Beyaz İbikli" koydum. Artık bendeki sevinci görün... Her gün ona ben bakıyordum. Yemini, suyunu eksik etmiyordum. Günün birinde öldü ve çocukluk yıllarımda ilk büyük acıyı, o gün tattım.

7 yaşında ilk piyesimi yazdım. **"Tutum Haftası"**nda onu bizim sınıfta oynattılar ama bana rol vermediler. Gerçekten ilginçtir: İlkokulda birçok piyes yazdım, okulda hepsi oynandı ama bana hiçbirinde, küçücük bir rol bile vermediler.

SİZE, beni en çok etkileyen anılardan birini daha anlatayım: İzmir'de Devrim Ortaokulu'nda öğrenciyim. Futbola çok meraklıyım. Kaleci oynuyorum. O yıllarda Galatasaray kalecisi Avni... Beni ona benzetiyorlar. Takımın vazgeçilmez oyuncularından biriyim. Günün birinde bir mahalle maçında kavga çıktı ve o gün benim futbol hayatım bitti. Mahallenin büyükleri, benim futbol oynamamı yasakladılar. Çünkü, o kavgayı ben çıkarmıştım... O zaman böyleydi işte. İstediğin kadar "as" ol, kavga çıkarırsan arkadaşlarından önce mahallenin büyükleri seni engellerdi.

Uzun yıllar Devlet Tiyatrosu'nda çalıştım, 1975'de oradan emekli oldum. Şimdi TRT'de Genel Müdür Sanat Danışmanı olarak çalışıyorum. 1973'de TV'ye **"Kaynanalar"** dizisini yaptım. 7 film çevirdim. İki kızım, iki torunum var.

Haydi şimdi, bu güzel derginin öteki sayfalarını hep birlikte okumaya başlayalım, ric'ederim.

Resim: Orhan Önal

Evinize gelen çocuk bahçesi

salıncak

Çocuklar, artık evinizde de çocuk bahçesindeki gibi oynayabileceksiniz. Söyleyin büyüklerinize, SALINCAK kursunlar odanıza, siz de dilediğinizce, neşe içinde oynayın.

salıncak
"Çocukların eskimeyen eğlencesi"

DAĞITIM:
● BEKO TİCARET A.Ş.
İstiklâl Caddesi 349, Beyoğlu-İstanbul-Tel.: 43 17 60
Adana-Tel.: 12 852 - Ankara-Tel.: 25 47 24 - İzmir-Tel.: 18 20 00

● VOLTAM Elektrik Malzemeleri
San. ve Tic. A.Ş. Tel.: 67 67 26 - 27

DEMİR YUMRUKLU ADAM
BERNARD PRINCE
3
CORMORAN DOSTUM, BENSIZ KALACAKSIN, KUSURA KALMA. BAŞININ ÇARESİNE BAK ARTIK...
HAYTT !..
AL SANA!
DAYAN BAŞKAN! BU YURTTAŞLARIN ÖMÜRLERİNDE VERGİ ÖDEMEMİŞ OLDUKLARINI HATIRLAYIN.
BU KONUDA YANILMIYORSAM UZMAN OLMALISINIZ JORDAN...
BU FİKRİNİZ HOŞUMA GİTMEDİ - BEN VERGİMİ TAM ÖDERİM.
!
KRAAASHS
YENİLDİLER!

BU NE BİÇİM BANYO? BİR METRE ÇAMUR, YAHU!..
BARNEY, DİKKAT!
İNATÇI KEÇİ SENİ! HADİ BAKALIM SENLİK BİTTİ AHBAP!
DAHA CİDDİ ŞEYLERE DÖNELİM. TÜM DOSTLARA SELÂM SÖYLE...
HELE, HELE BAKIYORUM SİLÂH KULLANIYORSUN!
ÖYLE AMA SALT BİR HABERLEŞME ARACI OLARAK.
BANG BANG
BU SESİ HERKES BİLİR. BU GENÇLER DE TABİİ...
TEKNEYİ ÇEKİP ÇIKARMAK İMKANSIZ, DİBİ KAZIDI.
16
GERİ ÇEKİLMELERİ KISA SÜRECEK. YAKINDA DAHA KALABALIK DÖNERLER...
PEKİ ŞİMDİ NE YAPIYORUZ? NASIL ÇIKACAĞIZ BURADAN?
BÖYLE GİDERSEK DOĞRU KAYALARA BİNDİRİRİZ. GERİYE DÖNÜP IRMAĞIN BAŞKA BİR KOLUNU SEÇMELİYİZ. BAŞKAN GEMİYİ ÇEKMELİ. YOKSA BU CORMORAN'IN SON TURİSTİK GEZİSİ OLUR.

HEY ASLANIM, SEN ÇEKMİYOR MUSUN?
KUMANDAVA BİRİ GEREK, YUMURTA KAFALI! BEN GİDERİM, SEN BİRAZ DAHA ÇEK.
CORMORA

YÜZ METRE SONRA MOTORU ÇALIŞTIRABİLİRİM...

BAŞKAN, NASIL GİDİYOR?
BENİ KÜÇÜMSEMEYİN.. ANCAK BUGÜNE DEK ÜSTLENDİĞİM BÖYLE ŞEYLERE GÖREVLERİM YÜZLİNDEN ALIŞAMADIM.

BACAKLARINIZI ISIRAN BİR ŞEYLER HİSSETMİYOR MUSUNUZ?
PİRAYALARI DÜŞÜNÜYORSANIZ BU TÜR BALIKLAR BURADA YAŞAMAZ.

HER YANIMIZ KAN EMİCİ SÜLÜKLERLE DOLU...

İĞRENÇ YARATIKLAR, BALON GİBİ ŞİŞTİM.
HAYDİ CANIM, KÖYLERDE ONLARI HÂLÂ TEDAVİ ARACI OLARAK KULLANIYORLAR... İYİ GELİRMİŞ.
TEKNE FENA DEĞİL ŞİMDİ. YENİ BİR GİZLİGÂH SEÇELİM...

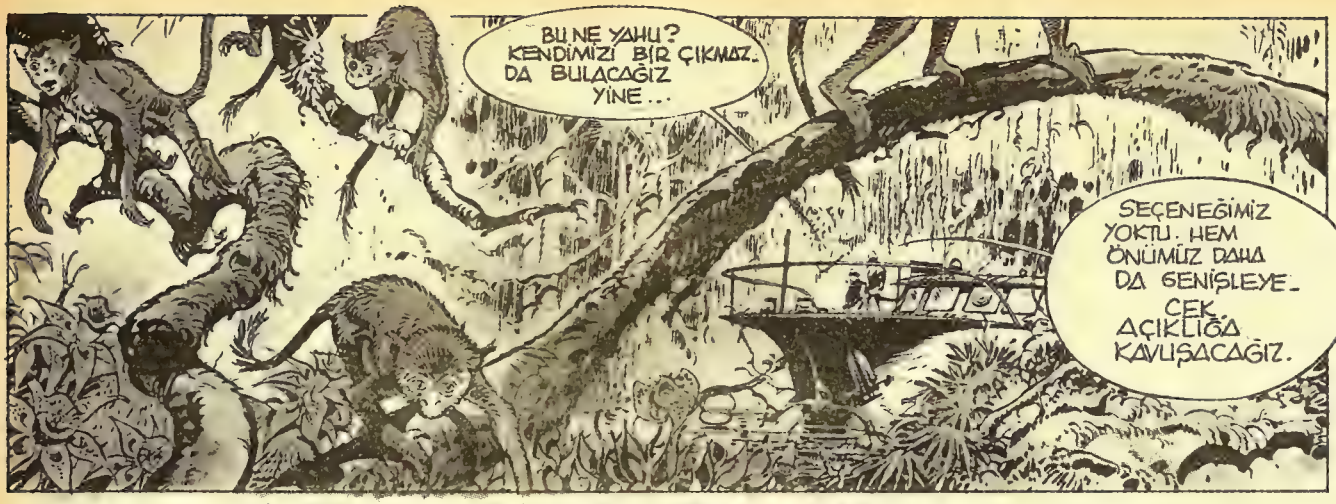
BU NE YAHU? KENDİMİZİ BİR ÇIKMAZ DA BULACAĞIZ YİNE...
SEÇENEĞİMİZ YOKTU. HEM ÖNÜMÜZ DAHA DA GENİŞLEYECEK AÇIKLIĞA KAVUŞACAĞIZ.

YERLİLER PEK ÜSTÜMÜZE GELMEDİLER. BEYENDİM BUNU...

KÜÇÜK PROBLEMLERİMİZ VAR YİNE DE. MİDENİZE NE OLUYOR SAYIN BAYIM?

BU BİTKİ KOKULARI BENİ RAHATSIZ EDİYOR.

GÜZEL TROPİK BİTKİLERİNİN KUSURU BU. ALIN ŞU İLACI...

İÇİNİZE ÇEKİN. ORMANIN KOKULARI YOK OLUR.

SÖYLEMİŞTİM. BU KOKULAR ONA ARTIK TONİK GİBİ GELECEK.

FELİPE PEK HAKSIZ DEĞİL. MAHKUMLARINIZI GÖNDERDİĞİNİZ YERLERİ BİRAZ GÖRMENİZ SİZİN AÇINIZDAN DA İYİ OLUR.

HEY BAŞKAN, RADYO HABERLERİ VERİYOR...

KAYBETTİĞİMİZ BAŞKANIMIZ VALE DERA'NIN CESEDİNİ ARAMAĞA DEVAM EDİYORUZ. FAKAT ÜMİDİMİZ GİTTİKÇE AZALIYOR.
BAŞKANIM, KENDİ CESEDİNİZDEN SÖZ EDİLİNCE HİSSEDİYORSUNUZ?

HALK ARASINDA BAZI TUTUKLAMALARA DEVAM EDİLİYOR. GENERAL MENDOZA ŞİDDETLİ CEZALAR DÜŞÜNÜYOR. KURUL MENDOZA'NIN GEÇİCİ BAŞKANLIĞINI KARARLAŞTIRACAK.

"GEÇİCİ" İMİŞ, DAHA NELER! BU HAYDUT ARTIK YERİNDEN KIPIRDAMAZ..

BU DA MADENLERİN BİZDEN BAŞKALARINA BIRAKILMASI VE KÜÇÜK KOMŞUMUZUN TOPRAKLARININ ELE GEÇİRİLMESİ DEMEK.

MENDOZA KOMŞU MADENLERİNİN YÖNETİMİNİ İMA ETMİŞTİ KAÇ KEZ. ŞİMDİ DE HAREKETE GEÇMEKTEN ÇEKİNMEYECEK.
BUNLAR YİNE DE ZAMAN İSTER. ARADA SİZ ADAMLARINIZA KAVUŞURSUNUZ.

ŞANSIMIZ İYİ GİDİYOR. İÇME SUYU GEREKTİ ONU DA BULDUK.

SUYUN TEMİZLİĞİNİ. KONTROL ET. TEMİZ SANIRIM. YİNE DE GEREKİRSE SUYU ARITMA HAPLARIMIZ VAR.
BU SU GENELSE VAHŞİ HAYVANLARIN DA UĞRAĞI OLMALI.

İŞTE SANA TÜFEK. BARNEY DE SİLÂHIYLA GELİYOR..

SANA İŞ YÜKLEDİĞİME ÜZÜLÜYORUM. ANCAK SON DENEMEDEN SONRA ONLARI YALNIZ BIRAKAMAM..
GÜVENİNİZE TEŞEKKÜRLER.
AMAN TANRIM, ONU SU SARHOŞ ETMEDİ YA!
SEN HELE ŞU SUYU DENE...
HEMEN FIRLADI. TIPKI BENİM İÇKİ KOKUSUNU ALDIĞIMDA YAPTIĞIM GİBİ.
NE OLDU KÜÇÜK BASIN MI DÖNDÜ?
HAYIR, HAYIR ONU DÖVMÜŞLER!
22
SİLÂHI NEREDE?
SİZE ARTIK LAZIM DEĞİL. ELİNİZDEKİ TABANCAYI DA VERİN.
KONUŞACAĞINA ATEŞ ETSENE!
GRRRR...
© EDITIONS LOMBARD

KAÇAK MAHKUMLAR DEMEK! YAZIK, SİZLERİ SEVEBİLİRDİM.
ANCAK ÇOCUĞA VURMA MALIYDINIZ. ALEYHİNİZE DÖNER BU İŞ...
DİAZ'IN KAMPINDAN KAÇMIŞ OLSAYDINIZ, GÖLGENİZİ BİLE VURURDUNUZ. İNSANLIĞA DÖNMEMİZ ZAMAN ALACAK.
DERHAL BAŞLAYIN ÖYLEYSE.
PEKÂLA!
BİZİ KANDIRIYOR, GÖRMÜYOR MUSUN? ÇABUK ÖLDÜR ONLARI, HAYDİ!
BİR CİNAYET BAŞIMIZA OLMADIK İŞLER AÇABİLİR.
BOŞVER ESKİYE DÖNMEYİ! ŞİMDİ DİŞE DİŞ USULÜ YAŞANACAK.
İYİ Kİ SÖYLEDİN!
İLK ÖNCE ŞU SİNİR KÜPÜ ADAMI BİR ŞÖYLE YOKLAYALIM.
ONU ÖLDÜRECEĞİM. BU TABANCA NASIL ÇALIŞIR?
DUR, SAKIN YAPMA!
SİZİNLE BAŞKA TÜRLÜ KONUŞMAK GEREK.
23

ALÇAK!
SEN DE AZ DEĞİLSİN.
POLİS MİSİNİZ. RESMİ ELBİSENİZ YOK.
TANRI KORUSUN, BİZ YABANCIYIZ! MUHAFIZLARINIZ, ONLAR BAŞKANIN ADAMLARI.
BAŞKANIN MI? VALEDERO, O HAİN Mİ?
BUNU KİM SÖYLEDİ?
EVET O, VALEDERO, ALÇAĞIN TEKİ. KİMİ DÜŞMAN SAYIYORSA İÇERİ TIKTI...
HAİN!
HEY, YAVAŞ OL!
SAKİN OLALIM DOSTUM!
İKİSİNİ DE TANIYORUM
BU MANOLO SİLVA. BURALARDA İŞİNİZ NE?
BUDA JORGE SANCHEZ. ONLARI SERBEST BIRAKIN. KEFİLİM. ÜLKENİN EN İYİ ADAMLARINDANDIR.
?

(SÜRECEK)

BEŞ ARKADAŞ

yönetim ve görüntüler: A.E. Müezzinoğlu

NECDET ÇAĞDAGİL
ADİLE GÜLSÜM
KAAN YILDIRIM
LEYLA YAMAN
SALİH HASKATAR

3

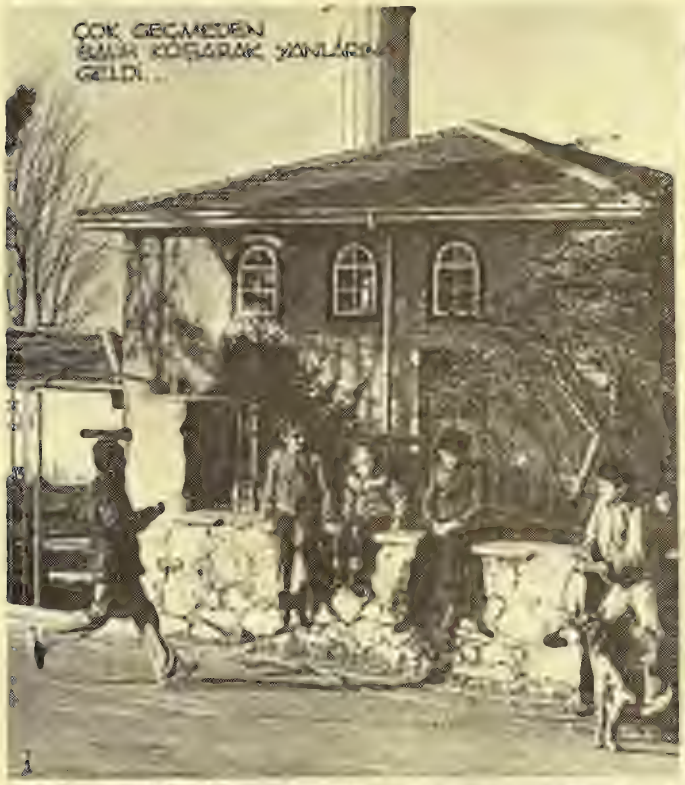

SAATLER BOYU YÜRÜDÜLER. DAĞLAR TEPELER AŞTILAR...

Yola çıkıyoruz. Epeyi gideceğiz sanıyorum. Yanımıza yiyecek bir şeyler alalım...

MANAVA GİT-TİLER... SALİH HER ÇEŞİT MEV-SİM MEYVESİN-DEN ALDI...

Aman tanrım! Bir servet verdin bunla-ra. Peki, nasıl taşıyacağız hepsini?

YOLU KOYULDULAR...

AZ SONRA AYRILACAKLARI YERE GELDİLER. ÇOCUK-LAR, KISA ZAMANDA ÇOK SEVDİKLERİ SALİH'TEN AYRILMAK İSTEMİYORLARDI...
Eh, oğlum yolumuz buraya kadar...

HAVA KARARMIŞ, FA-KAT NECDET İLE LEYLÂ BİR TÜRLÜ DÖNMEMİŞLERDİ...
Hâlâ gözükme-diler. Belki de yolu kaybetmiş-lerdir. Olamaz mı?
4
Duyuyor musun? Biri bağırıyor!..
AZ SONRA UZAKTAN KOŞA KOŞA SALİH'İN ONLARA DOĞRU GELDİĞİNİ GÖRDÜLER
Hay Allah!. Bu Salih olmalı. Ne oldu acaba?
Beni kurtarın! Beni kurtarın!.. Peşimdeler!..
Kim, kimler peşinde?..
Necdet nereye gitti? Ceko nerede? Oya-lanmamam gerek. Yoksa yakalayacak-lar beni!..

Küçük Sultan

İSMAİL GÜLGEÇ

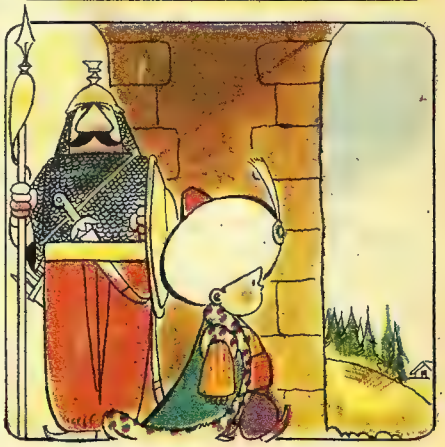

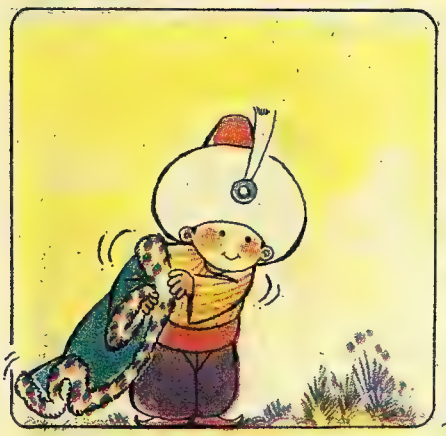

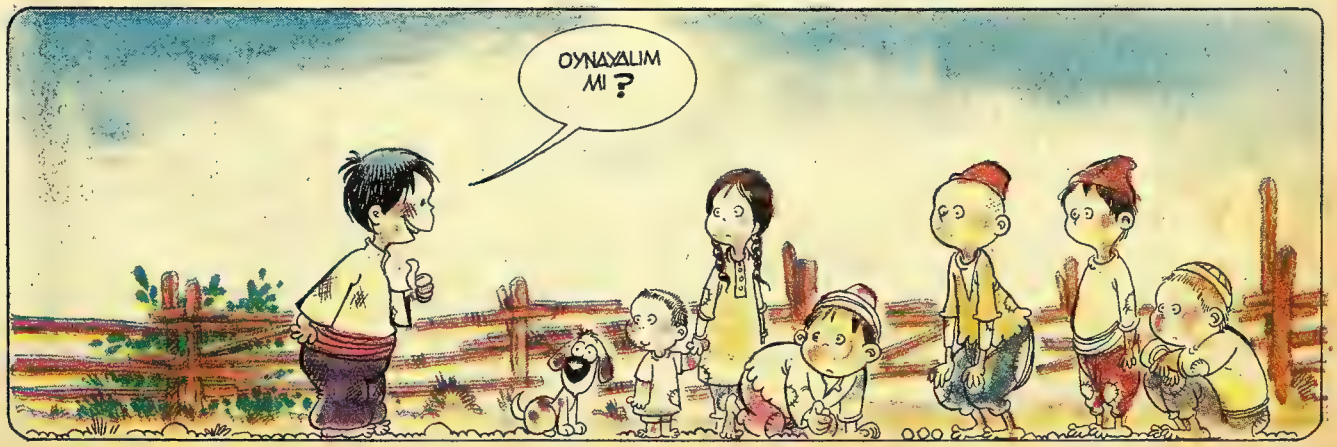

DOKTOR CÜNEYT ARKIN

BAŞ AĞRILARI

İKİ oğlum var; biri Murat, öbürü Kaan. Giderek büyüyorlar tabii, fakat ne kadar büyürlerse büyüsünler, çocuklar babalarının gözünde her zaman çocukturlar. Ben, iki oğlumla da arkadaşımdır. Küçüklüklerinden beri bunu böyle sürdürdük, böyle de sürdüreceğiz.

MURAT, geçen akşam erken yattı. Biraz kırıklığı varmış üstünde. Sabahleyin annesi, oğlunun yakınmasını getirdi: Başı, çok ama çok ağrıyormuş.

Oğlumu bu kez bir doktor gibi karşıma aldım, muayene ettim. Tıp dilinde buna kısa süreli basit başağrısı deriz. Yetişkinlerde bir ya da iki hafta kadar sürer, sonra geçer.

Niçin ağrır başımız, adına başağrısı dediğimiz şey nedir?

Yaşamda; ister büyüklerin olsun, ister küçüklerin, hoşlarına gitmeyecek türlü olgular vardır. Korku, sinirlenme, coşku ya da beklenmedik bir olay karşısında duyulan üzüntü gibi. Böylesi durumlar, beyin damarlarımızı etkiler ve bu yüzden başımız ağrır.

Belki kendinizde oluştuğu zaman farkında değilsinizdir ama bir arkadaşınız heyecanlandığında bakın yüzüne onun; yüzündeki damarların genişlediğini ve kızarıklığın bundan kaynaklandığını görürsünüz hemen.

BASİT başağrısında yapılacak en etkili şey, karşılaştığınız durumlarla ilgili olarak tutumunuzu değiştirmenizdir. Nedir üzüldüğünüz şey? Fazla durmayın üstünde, gereksizce kendinize baskı yapmayın. Özellikle tatil günlerinize ödevlerinizi bırakmayın. Zamanında yapın her şeyi, buna da alışın. Bir amacınız varsa, ona hemencecik ulaşamamışsanız, beklemeyi öğrenin. Nerede, ne yanlış yapmışsınız, onu araştırıp bulun, düzeltin!

Yaşamda düzenli olmak atalarımızın dediği gibi, bugünkü işinizi yarına bırakmamak sizi her türlü üzüntüden, kaygıdan, korkudan uzak tutacaktır, unutmayın bunu!..

SATRANÇ

ŞAH VE MAT

Satrançta oyunun amacı şahı mat etmektir. Şah mat edilince oyun biter.

Şaha hücum edildiği zaman şahın alınacağı "Şah!" denilerek ikaz edilir. "Şah!" üç şekilde karşılanır:

1— Şahın yerini değiştirmek,

2— Hücum eden taşı almak,

3— Hücum eden taş ile şah arasına kendi taşlarından birini getirmek.

Bunlardan hiçbirini yapma olanağı yoksa, şah mat olur ve oyun biter.

Oyunların yazılmasında bir taşın şahı tehdit ettiği "+" işareti ile belirtilir.

BAZI KURALLAR

Oyuna beyazlar başlar: İlk hamleyi beyaz taşlarla oynayan yapar. Beyaz taşları kimin alacağı turnuvalarda özel kurallara göre, diğer hallerde ise çok defa kura ile saptanır.

Tutulan taş oynanır: Hamle sırası kendinde olan oyuncu taşlarından birine dokunursa onu oynamak zorundadır. Eğer rakibinin taşına dokunursa onu almak zorundadır.

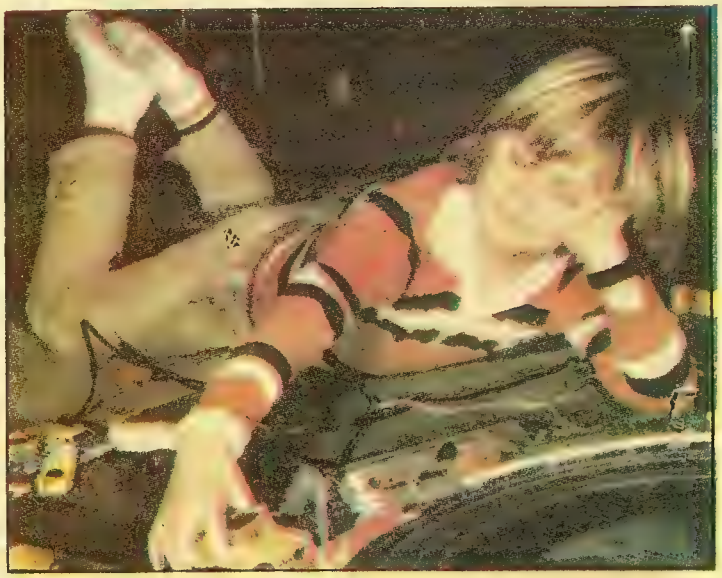

● BİR NUMARALI ÇOCUK YILDIZ

Bizde haftalarca oynayan "Şampiyon" ve 5 Oscar kazanan *"Kramer, Kramer'a Karşı"* gibi filmler çocuk yıldızları yine ön plana çıkardı. Bu iki filmin oyuncuları *Ricky Schroder* ile *Justine Henry* bugün en ünlü çocuk yıldızlar. Yalnız "Kramer, Kramer'a Karşı" da oynayan Justine Henry için herkes "O, bir numara" diyor.

7 yaşındaki Justin en çok elektronik oyuncaklarla oynamayı seviyor. Uzaktan kumandalı trenler, otomobillere bayılıyor: Sinemayı ise, pek sevmiyor. Bunun gerekçesini de şöyle açıklıyor:

"— Film çevirirken yönetmen hep şunu yap, bunu yapma, şöyle dur diyor. Böyle olunca kendimi uzaktan kumandalı bir oyuncak gibi hissediyorum. Düğmem de yönetmenin elinde. Bu, hiç hoşuma gitmiyor."

● DÜNYANIN EN DEĞERLİ PULLARI

İzzet KILINÇ

Bugün için dünyanın en değerli pulu, 1872'de İngiliz Guyana'sındaki bir öğrencinin Georgetown'daki evlerinin tavan arasındaki bir zarfın üzerinde bulduğu 1 sentlik eflatun renkli puldur. Çocuk, 1856'da Guyana'da satışa çıkarılan bu pulu 6 şiline bir koleksiyoncuya vermiş, o da bir süre sonra bunu Liverpool'da bir pulcuya satmıştı. Bu pul Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra bir açık artırmada 7.343 İngiliz lirasına kadar çıkmıştı. Günümüzün en meşhur koleksiyonçularından M. Arthur Hind'in elinde bulunan bu eşsiz pula bugün 400.000 liranın üstünde paha biçilmektedir.

İlk Fransız pulu 1 ocak 1849'da satışa çıkarılan 20 santim değerindeki puldu. Bu pulun değeri 1908'de 2.5 frank, bugün de 200 frank (800 TL) kadar olmuştur. Gene aynı tarihte piyasaya çıkarılan 1 franklık bir başka Fransız pulunun bugün 12.000 frnanklık (324.000 TL) kadar paha biçilmektedir.

YELİZ

Piyasaya çıkışının üstünden biraz zaman geçtiği halde Yeliz'in son plağından söz etmek gerekiyor. Bu yapıtın çeşitli özellikleri var. Öncelikle Türkiye için çok yeni olan bir yöntem kullanılmış ve LP boyunda bir 45'lik hazırlanmış. Bu sayede sesler çok daha iyi duyulabiliyor. İkinci özellik ise, Yeliz'in yeni bir tür ile müzikseverlerin karşısına çıkması. Plakta, **"Kahpe Felek"** ve **"Yanakların Çiçektir"** adlı parçaları var.

Yeliz iki parçayı da kendine özgü bir biçimde yorumlamış. Plağın (A) ve (B) yüzlerinde yer alan iki eseri de zevkle dinleniyor.

«ERUPTION»

Eruption, müzik dünyasının sevilen topluluklarından biri. Bundan bir süre önce çıkmış olan albümleri büyük bir satış grafiği çiz miş ve LP içinde yer alan **"One Way Ticket"** müzikseverlerin dudaklarından düşürmedikleri bir şarkı haline gelmişti. Bu defa **"Fight Fight Fight"** adlı albümünü dinliyoruz. Eruption'in 33'lüğün en güzel parçalarından biri **"Go Johnie Go"**. Albümün ilgi çeken öbür parçaları da şöyle sıralanıyor: "It's Alright", "We Gotta Talk About It", "Stand Up And Sing Haleluj ah", "Heading For The".

PLAKLAR YARIŞIYOR

1 NİLÜFER 80
Nilüfer (Burç)
2 DİSCOMANIA 5
Çeşitli Sanatçılar (Meteor)
3 İKİ ELİM YAKANDA
Nil Burak (Kervan)

● *"ANNEM, ANNEM" BEĞENİLİYOR*

Afet Ilgaz'ın aynı adlı romanından *Kartal Tibet*'in televizyona uyarladığı *"Annem, Annem"* adlı yerli dizi genel bir beğeniyle karşılandı. Başlıca rollerini *Neslihan İnanlı, Gökçe Karabıyık, Fethiye Sezen, Betül Akışık, Erol Amaç*'ın oynadıkları dizide bölüm bölüm Adile Naşit, Güngör Bayrak, Halil Ergün ve Suna Pekuysal gibi ünlüler de ekrana geliyor.

Ilgaz'ın UNESCO Çocuk Yılı için yazdığı roman yayınlandığında çok beğenilmişti. Tibet'in başarılı anlatımı, oyuncuların genellikle başarılı oyunlarıyla dizi de büyük beğeni kazandı.

● **TV HABERCİKLERİ**

★ *"Bizden Size"*nin sunucusu Cemile Kutgün TRT'den istifa edeceğini açıkladı.

★ TRT Film Şubesi, *"Hababam Sınıfı"* dizisinin ilk 4 filmini satın aldı. Bu filmler her ay bir tane olarak ekrana getirilecek.

★ Salı geceleri yayınlanan TV'de Yabancı Sinema kaldırılmıştı. Yeni yılla birlikte bu program, çarşamba gecelerine alındı. Ancak 18 Marttan sonra sık, sık Avrupa Kupaları'ndan maçlar naklen verilecek. Naklen yayın olduğu hafta, film konmayacak.

KELİLE VE DİMNE: **Yazan: Beydaba - Türkçesi: Enver Gökçe- May Yayınları, "Yıldız Kitaplar" dizisi, 130 sayfa, 60 lira.**

Kelile ile Dimne, aslında iki çakal. Bunlardan Kelile açıksözlülüğü, doğruluğu simgeliyor. Dimne ise tam tersi: düzenbaz, yalancı, açgözlü bir hayvan... Bu ikisi çeşitli olaylara karışıyorlar.

Lafonten'i okuduysanız, bilirsiniz; o hayvanları konuşturur. Beydaba da öyle yapıyor. Onda da hayvanlar konuşuyor.

Üstelik Beydaba bunları Debşelam adlı Hint hükümdarının isteği üzerine yapıyor. Ona çeşitli öyküler anlatıyor. Her öyküde hayvanlar ikiye ayrılıyor. Bir bölümü iyiliği, bir bölümü kötülüğü simgeliyor ve hep iyiler kazanıyor.

Çok Güzel
Bir Oyun
Daha

KÜÇÜK PRENS

HİÇ büyüklerin sizi şaşırttığı ve onlara içinizden "Şu büyükler de ne tuhaf insanlar" dediğiniz olur mu?

Büyükler bazan çok duygusuz ve sevgisiz gelir mi sizlere?

Birçoğunuz "evet, evet" diye haykırıverdiniz belki hemen. Atatürk Kültür Merkezi'nde oynanan **"Küçük Prens"** adlı oyun, işte böyle büyükler karşısında şaşıran bir çocuğun hikâyesi.

Oyunun kahramanı **"Küçük Prens"** gezegen gezegen dolaşıyor. Her gezegende değişik insanlara rastlanıyor. Küçük Prens her birini merakla inceliyor.

Ve Görüyor ki, bu insanlar hep akıllarını bir konuya takmışlar. Örneğin, bir gezegende yaşayan bir adam için, sayılardan hesaplardan daha önemli hiçbir şey yok. Ama hepsi, bu arada sevgiyi unutmuşlar.

İstanbul Devlet Tiyatrosu oyuncularının sergiledikleri **"Küçük Prens"**in yazar Antoine de Saint-Exupery. Oyunu sizler için Faik Ertener yönetmiş ve dekorlarını da hazırlamış. Başlıca rollerde Levent Öktem, Uğur İlter, İsmail İncekaya ve Ayşe Gökkaya var.

YASEMİN SANER

TALİP APAYDIN'dan Bir Hikâye

MOTOR OSMAN

MİNİBÜSÜN arkasındaki **"Şoför de sever"** yazısını okuyunca Motor Osman'ı anımsadım. Eli yüzü makine yağına batmış, üstü başı kirli ama güler yüzlü, neşeli, becerikli Motor Osman'ı. Kim takmıştı bu adı ona? Doğrusu iyi yakıştırmıştı. Çocukluğunda tekerleklerle oynar dururdu. Önce boşalmış iplik makaraları ile başlamıştı belki. Sonra daha büyük ağaç tekerleri bir değneğin ucuna yandan çiviler, "vurrr..." diye sesler çıkararak arabacılık oynardı. Nasıl da kıvıra kıvıra koşardı yollarda? Doğuştan şofördü hınzır. İyi benimsemişti mesleği. Derslerden çok motor işlerine merak salmıştı. Boş zamanlarında hep tamirhanede, ya da garajda taşıtların arasında gönüllü yardımcılık yapardı. Lastik yamayanlara bakar, ustaları dinler, açılmış bir motorun içini incelerdi. O karmakarışık, akıl almaz parçaları tek tek bilirdi. Neyin nereye takılacağını anlamaya çalışırdı.

Nasıl başlamıştı onda bu heves, anlayamadık gitti. Daha ortaokul sıralarında iken, motorcu olup çıkmıştı.

- Başına ne işler açtı bu yüzden...

Bir gün sen tut, Hilmi abinin cipini evinin önünden al, kendi kendine çalıştır, vur yollara... Direksiyon öğreneceğim diye tarlaların arasında, o yana bu yana koştur. Sonra da bir nendeğin içine devir cipi. Uzaktan görenler koşmuşlar. İyi ki kendisine birşey olmamış. Cipin havada kalan tekerleri vızır vızır dönermiş. Osman inmiş aşağı, şaşkınlıkla dönen tekerlere bakarmış. Demişler, "Oğlum kaç, Hilmi abi gelirse döver seni." Kaçmamış, "dövsün, demiş, hakettim!"

İyi ki Hilmi Abi anlayışlı davrandı. Cipe birşey olmadığı için kızmadı. Gülerek omuzunu okşadı. "Bana niye söylemedin yavrum" dedi. "Ben sana kendim öğretirdim direksiyon kullanmasını."

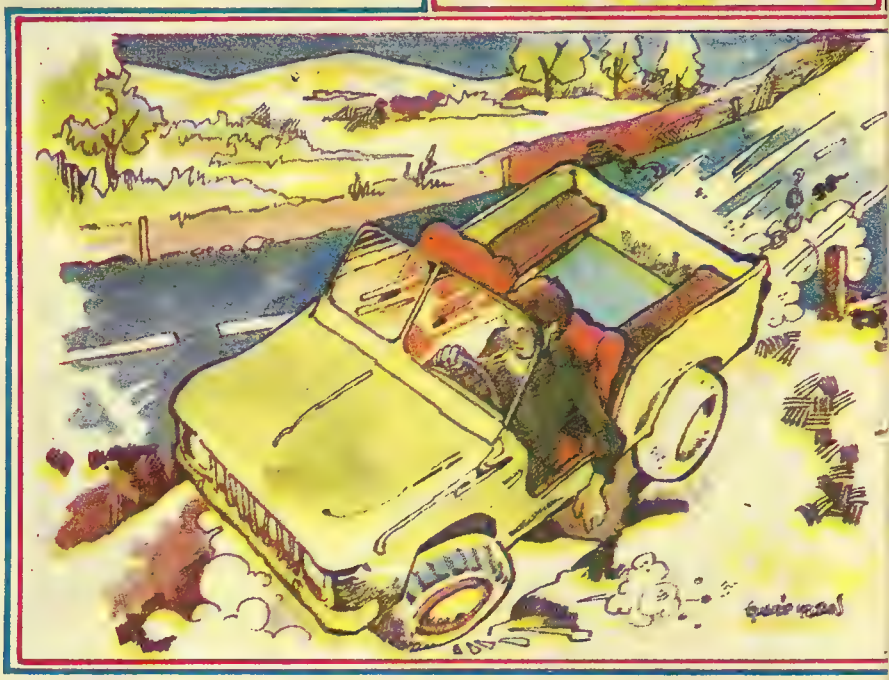

Ama Osman'ın anası, babası çok kızdılar. "Ya bir yerine birşey olsaydı, ya cipin altında kalsaydın?" diye azarladılar. Bir daha motorla, taşıtla uğraşmasını yasak ettiler. Ama dinler mi Osman? Ne zaman fırsat bulsa yine garaja koşuyordu, yine motor onarım ustalarının yanından ayrılmıyordu. Bu konudaki bilgisini, becerisini geliştirmeye çalışıyordu. Motorların sesini, benzin kokusunu seviyordu. Hep ondan söz ediyordu bize. Ferhat'ın Şirin'i sevmesi gibi vurulmuştu motorlara, taşıtlara. Yüreğini o tutku doldurmuştu. İnsanda bu tutku başladı mı, gerisi gelir artık, kimse önleyemez.

OSMAN yaz tatilinde Sabri ustanın yanında çalıştı. Kasabanın kıyısında benzin istasyonuna yakın bir onarım atölyesi var Sabri ustanın. Gelirken geçerken hep görürüm. Çok kirli bir yer. Önü, içi kapısı motor yağından kapkara. Çalışanların üstü, başı da öyle. İyice bakmasan işçilerin kim olduğunu tanıyamazsın. Yerlerde motorlar, kaportalar, tekerler, türlü araçlar, gereçler... Baktım, ben yaşta bir çocuk ak dişlerini göstererek gülüyor.

— Merhaba, dedi. Ne arıyorsun burada?

Sesinden tanıdım, bizim Osman'dı. Şaşırdım. Üstüne bol gelen bir tulum giymiş. Ama kayış gibi kapkara. Eli yüzü yağ içinde.

— Oo Osman, dedim. Ne yapıyorsun?

GÜNAYDIN

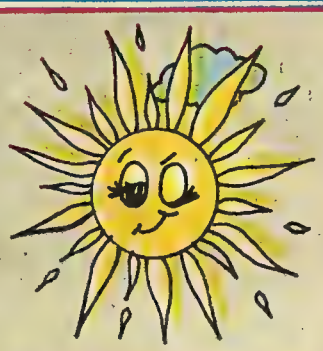

Günaydın tavuklar, horozlar
Artık memnunum yaşamaktan
Sabah erkenden kalktığım zaman
Siz varsınız,
Gündüz, işim var, arkadaşlarım,
Gece, yıldızlar var, karım var,
Günaydın tavuklar, horozlar!

Necati Cumalı

— Motor tamir ediyoruz, dedi. Görüyorsun...

Elinde yağlı vidalar, İngiliz anahtarı. Çoktandır görmemiştim. Kucaklasam mı diye düşündüm. Ama nasıl kucaklayacaktım, üstüm başım batardı.

Ne edeceğimi bilemedim.

— Boşver, dedi. İşten çıkınca temizlenirim.

— Demek çalışıyorsun burada?

— Hem de nasıl, motorların girdisini çıktısını öğrendim iyice. Çok ilginç. Dışardan bakan anlayamaz. Zevkli iş arkadaş...

İmrenmedim dersem yalan olur. Kendimden utandım. Tatilde günlerimi nasıl geçireceğimi bilemeden bomboş dolaşıp duruyordum. Oysa böyle yararlı bir işte çalışmak kimbilir ne güzeldi? Gel de anlat bizimkilere.

Hiç yakıştıramazlar ki...

PAZAR günü Osman'la karşılaştık. Üstü başı temizdi. Haftalığını almıştı.

— Gel seni sinemaya götüreyim, dedi. İnsanın kendi kazandığı parayı harcaması güzel oluyor arkadaş. Bak şu ellerime... Bir kutu fayla oğdum hâlâ motor yağının izleri var. Yaa, işte böyle.

Biraz övünüyordu. Haklıydı. Filmi izlerken boyuna konuştu. Dizel motorların özelliği, beygir gücünün ne olduğu, altı silindirli motorlar... Ustaya dedim ki, usta bana dedi ki...

Coşku içindeydi. Büyümüş de küçülmüştü sanki. Öyle bir değişmişti tavırları. Arada söz de vurduruyordu,

— Muhallebi çocuklarını pek ilgilendirmez bunlar...

Omuzuma vurup gülüyordu.

— Böyle söyleme Osman, dedim. Aslında beğeniyorum seni. Ben de çalışmak isterim. bir hüner öğrenmek isterim. Ama gel de evdekilere anlat.

— Onlar anlamaz, biliyorum. Kendi ölçülerine göre yetiştirmek isterler. Öyle koşullanmışlar. Oysa temelden yanlış arkadaş, ben bunu anladım. Ben sana ne anlatacağım, geçenlerde yabancı bir turist geldi bizim atelyeye. Arabasının motoru bozulmuş. Dil de bilmiyor. Kem küm anlattı. Motoru söktük. Eli kolu suvadı, bir girişti. Hüü... Eliyle koymuş gibi buldu bozukluğu. Birlikte onardık. Kan ter içinde kaldı. Kendi kendime dedim, bu adam herhal de motor mühendisi falan. Değil, İngilizce profesörüymüş. Gençliğinde çok çalışmış böyle onarım atelyelerinde. Bizim ustadan daha iyi anlıyordu motordan... Yaa, uygar insan olmak bu işte. Teknikten anlayacaksın. Çalışmayı küçümsemeyeceksin. Bizde öyle mi? Değil...

OSMAN'ın yüzüne baktım kaldım. Benim hiç düşünmediğim şeyler söylüyordu. Büyümüş de küçülmüştü sanki.

— Bir gün gel de seni gezdireyim, dedi. Direksiyon kullanmayı iyice öğrendim. Yaşım dolsun, hemen ehliyet alırım. Öyle hoşuma gidiyor ki, araba kullanmak...

Başını sallıyordu.

— Arabayı nerden alıyorsun, usta veriyor mu?..

— Vermez ama bir yolunu buluruz. Onardığımız arabaları deneriz biz. Bana İskender abi öğretti araba kullanmayı. Çok seviyorum arkadaş. Bazan rüyalarıma bile giriyor. Ah bir büyüsem, ilerde uzun yol şoförü olacağım.

Konuşurken ağzı sulanıyor, zevkten dört köşe oluyordu.

— İyi, dedim. İnşallah olursun.

Yıllardır Osman'ı görmedim. Şimdi kimbilir nerede?.. Ama tahmin ediyorum. Bir arabanın direksiyonu başında kesinlikle. Minibüs mü, otobüs mü, yoksa iri bir kamyon mu, gaza basıyordur habire. Belki de şu, **"Şoför de sever"** yazılı arabanın şoförüdür, kimbilir?.. Bana öyle geliyor.

KIRK AMBAR

BÜTÜN YOLLAR ROMA'YA ÇIKAR

Hemen hemen bütün dünya dillerinde bu söze rastlanır: **"Bütün Yollar Roma'ya Çıkar!"** Doğrudur da. Eski Roma kentinin tıpkı İstanbul gibi yedi tepe üzerine kurulduğu bilinmektedir. Kenti kuranlar, Roma'yı öbür eyaletlere bağlayan yolları öylesine düzenli ve öylesine sağlam yapmışlardı ki, sonradan ünlenecek ve bir tür özdeyiş haline gelecek sözdeki gibi bütün yollar -bağlantılı oldukları için- Roma'ya çıkıyordu.

IRKLAR

Bugün yapılan kabataslak hesaplara göre, ırk ayrılıkları altıya bölünmüştür:

1. Hangi ırktan olduklarına karar verilemeyenler (1 milyar 474 milyon)
2. Moğol ırkı (820 milyon)
3. Malay ırkı (91 milyon)
4. Eski Amerika arkı (40 milyon)
5. Zenciler (190 milyon)
6. Belli ırkları olmayan uluslar (Dravid denilen ön Hindistan ve Seylan halkı, Seylan'daki Singaleş'ler, Hotanto'lar, Afrika'nın güney batı ormanlarındaki Afrikalılar, Batı Pirene dağlarındaki Bask'lar.)

ÇOCUKLARA DENEYLER

Hava basıncı, gaz tenekesi maçı

Bu deneyimizdede hava basıncının bir gaz tenekesine yaptığı **"eziyet"**i göreceğiz. Oldukça eski, paslı fakat deliği olmayan bir gaz tenekesi buldunuz mu, deneyiminde ilk adımı atabiliriz. Ha! Bir de bu tenekenin ağzı vidalı kapaklı olmalı... Bu tip bir tenekenin içine bir bardak dolusu suyu boca edin, ateşin üzerine oturtun. Su buharlaşıp tenekeden dışarı vurmaya başladığı an, tenekenin kapağını sıkıca kapayın.

Bundan sonrası gayet basit, tenekeyi soğuk su duşu almaya zorlayacaksınız! Bir kova soğuk suyu tenekenin başından aşağı döktünüz mü, içeride kapalı kalan buhar, duş sonucu tekrar su olacak. tenekeye yaptığı hava basıncı azalacak, dışarıdaki hava basıncına oranla daha düşük olacaktır. Eh, tenekeniz **"görünmez kuvvetler"**in etkisiyle çatır! çatır! diye ezilip büzülürken, nedenini bildiğiniz için siz de artık şaşırmazsınız her halde.

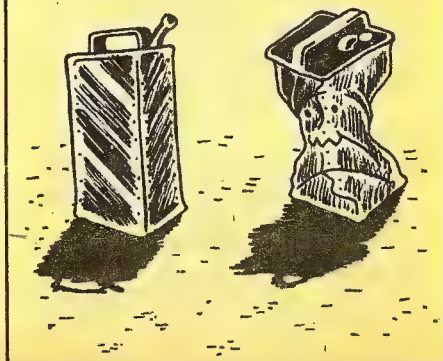

ZONGULDAK ADI

Zonguldak kentimizin kurulup gelişmesi, çok yakın bir geçmişte gerçekleşmiştir. Bu yüzden kentin bugünkü adının tarihle hiçbir bağlantısı yoktur.

Gemici dilinde sazlık ve bataklık anlamına gelen "Zongalık" sözcüğünün **"Zonguldak"** adı ile ilgili olduğu sanılıyor. Gerçekten de günümüz Zonguldak kentinin yerinde yakın döneme kadar sazlık ve bataklıktan başka bir şey yoktu.

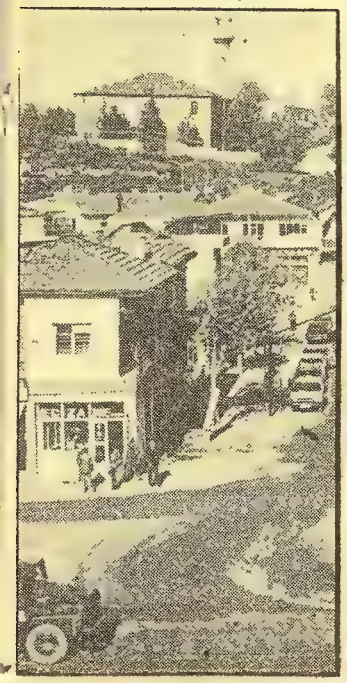

BÖCEK SINIFLAMASI

Böceklerde bilimsel bir sınıflandırma yapmayı ilk kez deneyen Yunanlı büyük bilge **Aristoteles** (M.Ö. IV. yüzyıl) idi.

Aristoteles'ten sonra 2000 yıl boyunca bilim dünyası böcekler üzerindeki bilgilerimize pek az şey katabilmiştir.

RIPLEY İSTER İNAN, İSTER İNANMA!..

KUYRUKLU YILDIZ'IN KUYRUĞUNUN AĞIRLIĞI BİR DEFADA SOLUDUĞUMUZ HAVADAN HAFİFTİR!

ESRARENGİZ KAPI

(INVERQUHARITY SATOSU, İSKOÇYA) DEMİRDEN ÖRÜLMÜŞTÜR. FAKAT NASIL ÖRÜLEBİLMİŞTİR SORUSUNA CEVAP BULUNAMAMIŞTIR.

CORRIENTES, ARJANTİN'DEKİ BÜYÜYEN KAYA 20 YIL ÖNCE 30 CM'LİK BİR TAŞTI... ŞİMDİ 6 M. YÜKSEKLİKTE HER YIL DAHA DA BÜYÜYOR.

AFRİKA'DAKİ RUANDA KABİLESİ REİSİ ANNESİ HAYATTA OLUP DA ONA AKIL VERDİĞİ SÜRE BOYUNCA KABİLENİN REİSİ SAYILIR!

BEYAZ ALUDUDU. LUTHER BURBANK TARAFINDAN ÜRETİLMİŞTİR.

TİMSAHLAR SU ALTINDA SÜREKLİ KALSALAR BOĞULURLAR.

ATEŞİN GÜCÜ

Eski Amerika yerlileri iki odunu birbirine sürterek Agni Tanrısı'nı yani alevi çağırırlardı. Ona gökten yere inmesi için yağ adarlardı. Yanan ateşin üzerinde yağı eritmek, Tanrı'ya kurban vermek sayılırdı.

Eski Yunanlılar, yeni doğan çocuğu ateşin çevresinde gezdirir, eski İranlılar da ateşin üstünden geçirirlerdi. Bu yapılırsa, çocuğa bütün yaşamında uğursuzluk gelmeyeceği inancı yaygındı.

DİŞLER VE BİZ

Bilginlerin ileri sürdüklerine göre, dişli doğanlar, kişilik bakımından güçlü fakat zorba kişiler olurlarmış. Sözgelişi, Fransa Kralı **14. Louis** ile **Napolyon** buna örnek gösteriliyor. Genellikle dişsiz doğarız, buna karşılık yaşam boyunca iki kez diş değiştiririz.

BİLMECE BULMACA GÜLMECE

BIR TAVŞAN IÇIN

Marsilyalılar atıcılıklarıyla ünlüdür. Bir Marsilyalı bir gün, avcılık öyküsü anlatıyormuş:

— Ben geçen yıl tam 999 tavşan vurdum...

Bir arkadaşı sözünü kesmiş:

— Yahu şunu yuvarlak hesap bin tane vurdum, desene.

Marsilyalı:

— Yok, demiş. Ben bir tavşan için yalan söyleyemem.

BIR ZAMANLAR

Anne sinekle yavru sinek bir adamın çıplak kafasında geziniyorlardı. Anne sinek, yavrusuna:

— Zaman ne çabuk geçiyor, dedi. Benim gençliğimde burası koskoca bir ormandı.

OKUMA BILMIYORUM KI

Göz doktoru, hastasını muayene ettikten sonra:

— Gözleriniz biraz yorulmuş. Uzun romanlar okumayın, dinlenin, dedi.

Adam güldü:

— Ben okuma bilmiyorum ki...

HAYVAN TASVIRI

Öğretmen, öğrencilere, bir hayvan tasviri yapın, demişti, Orhan'a:

— Oku bakalım yazdığını, dedi.

Orhan yazdığını okudu.

— Sen oku Ali.

Ali de okudu.

Öğretmen:

— İyi ama, bunlar aynıdır. Kim, kimden kopya çekti bakalım?

Orhan:

— Kopya çekmedik öğretmenim, dedi. İkimiz de aynı köpeği anlattık...

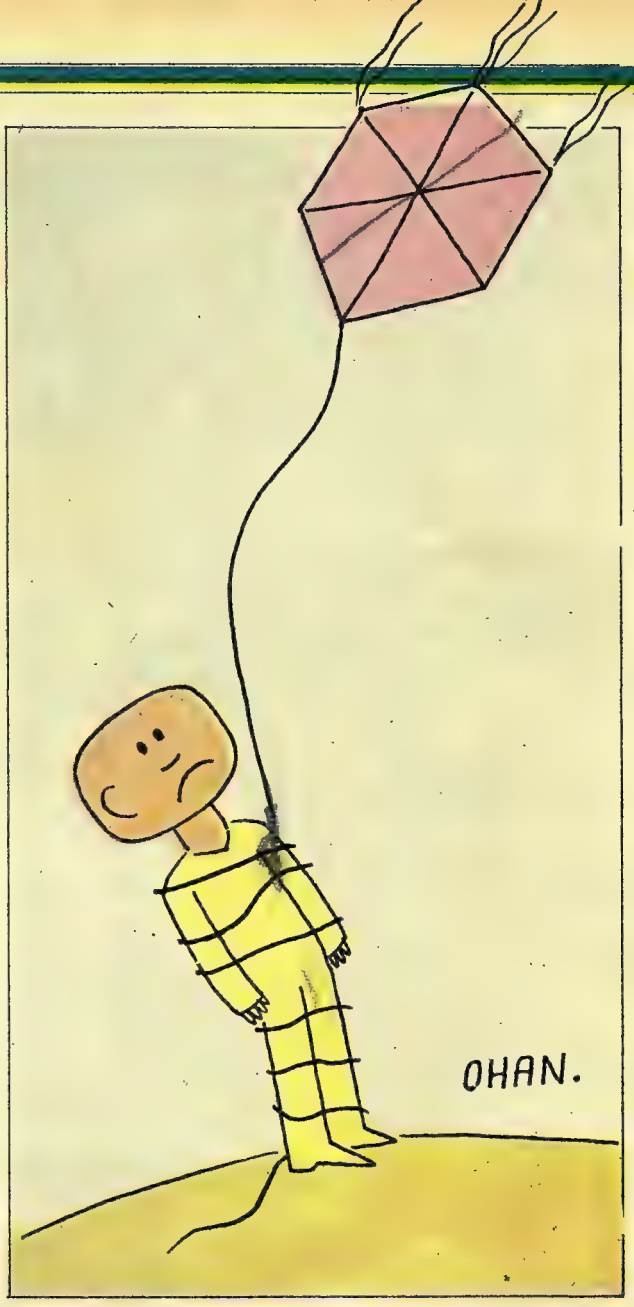

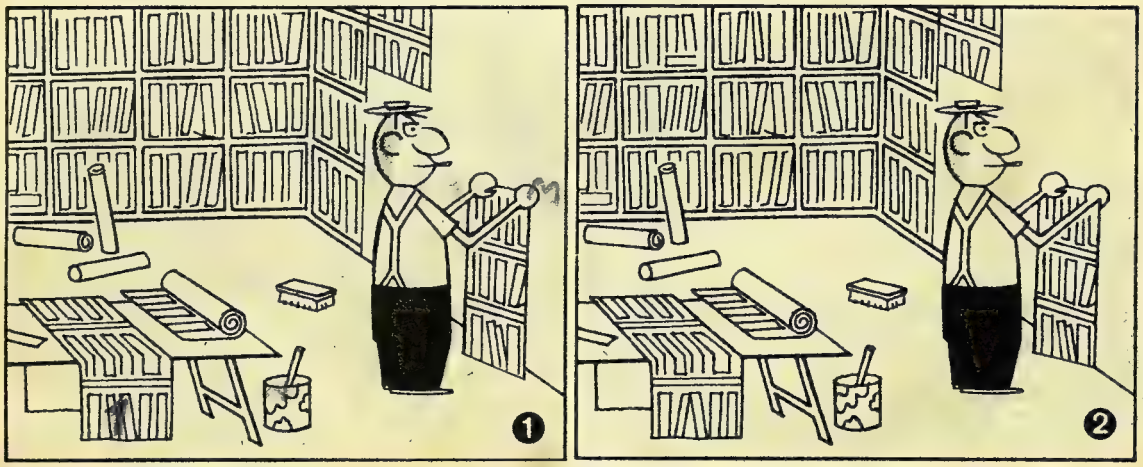

FARK

Yanda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama resimlerde tam sekiz fark var. Acaba bulabilir misiniz?

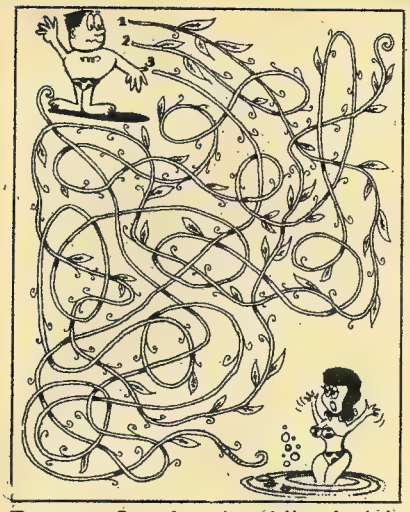

Tarzan, Ceyn'e ulaşabilmek için, hangi sarmaşığa tutunmalıdır?

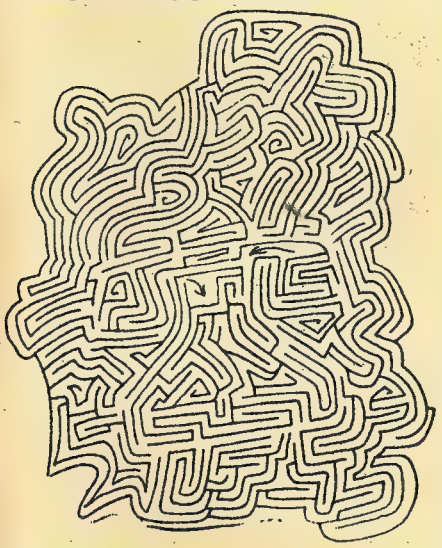

TELEFON: Elinize bir kalem alın. Okla belirtilen yerden başlayıp yine okla belirtilen yere kadar ilerleyin. Ama bir koşulumuz var: Ortaya bir telefon çıkmalı.

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI

8 FARK

1- Çanta kilidi, 2- Son kayanın çizgisi (sağda), 3- Çanta askısı yeleğin içinden geçiyor, 4- Dal ucundaki kaya yarığının inişi, 5- Ayağı altındaki çizgi çift, 6- Dalın üst ucu uzun, 7- Solda ikinci kayanın üst ucu, 8- Oltanın son boğumu farklı.

4 İP BULMACASI

3. Karedeki ip düğüm olamaz

TERS-YÜZ

A-3, B-4, C-2, D-1

HAFİYE 99

NOKTALI YERLERİ BOYAYINIZ

Sonunda bakalım, çıkan bu ilginç görüntüyü tanıyabilecek misiniz?

CimCime

Bizim evin kapısına ben gevezе kapı diyorum. Açılıp kapanırken gıcır, gıcır, gümmm, küttt diye sesler çıkartır. Çoğu kez annem yerinden hoplayıp kahvesini döker bu yüzden. Kuçu da yattığı yerden sıçrayıp doğrulur.

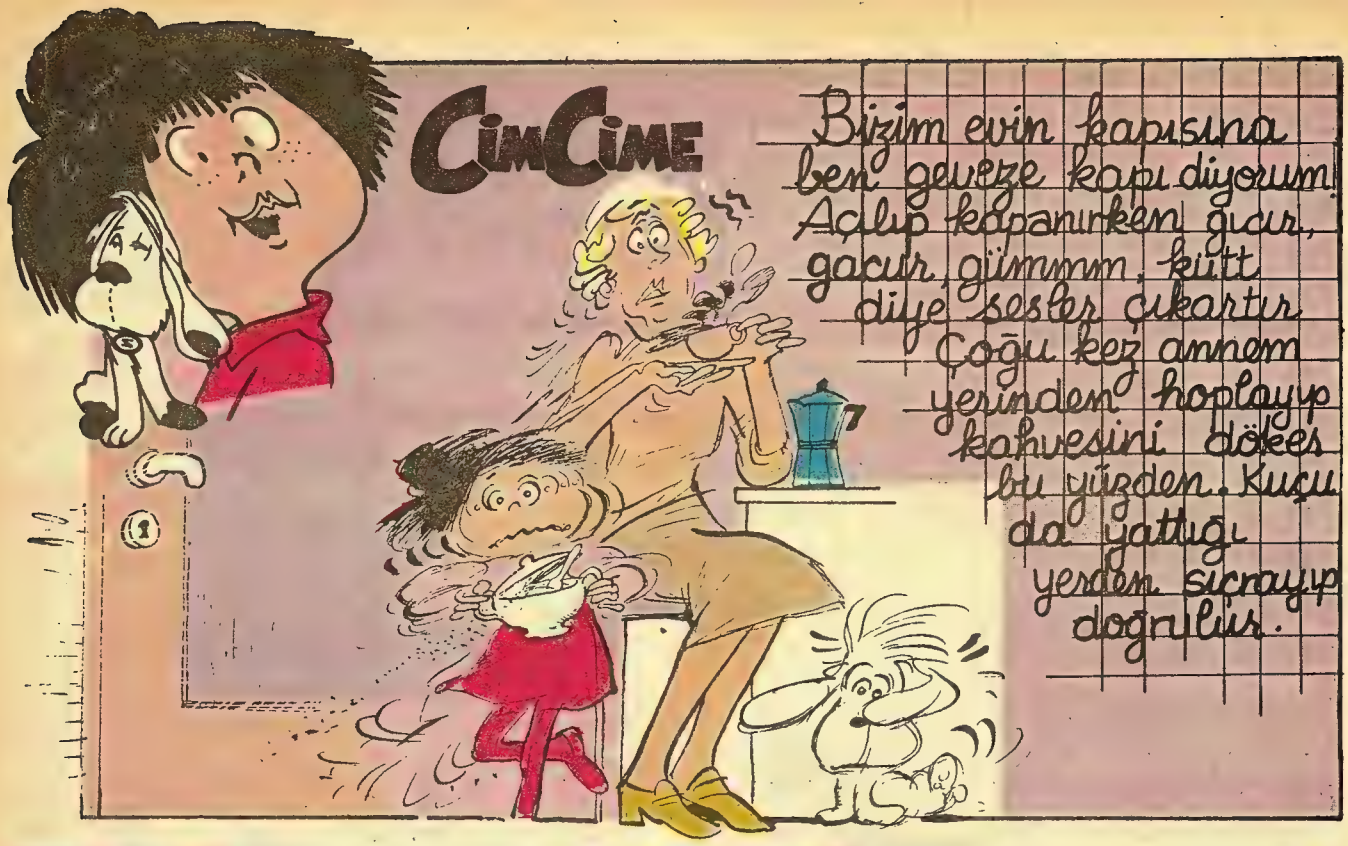

EN KISALARI BENİM. AMA OLSUN. BİLİYOR MUSUN KUÇU, BAZI ÇOCUKLARIN DAHA GEÇ BOYLARI UZARMIŞ. ANNEM ÖYLE SÖYLÜYOR.

NİHAYET YAŞ GÜNÜM GELDİ...

ABLAAA! BOYUMU ÖLÇSENE...

DUR KIPIRDAMA DA İYİ ÖLÇÜLSÜN.

NE OLMUŞUM ABLA?

CİMCİME SENİN BOYUN KISALMIŞ.

NEEEEE?..

OLACAK İŞ DEĞİL. GEÇEN YILKİ İŞARET DAHA YUKARDA!

BBHUU!

AĞLAMA CİMCİME.

HIII... DEMEK BEN GİTTİKÇE KÜÇÜLECEĞİM. PARMAK ÇOCUK OLACAĞIM. ONUN GİBİ FINDIK KABUĞUNDA UYUYUP, YÜKSÜKTE YIKANIP, PARA ÜSTÜNDE DANS EDECEĞİM HIII...

BEREKET TAM O SIRADA ANNEM GELDİ...

ÇOCUKLAR, DİKKAT ETTİNİZ Mİ? KAPI ARTIK GICIRDAMIYOR. KAPANIRKEN GÜRÜLTÜ DE ÇIKARTMIYOR. MARANGOZ GELİP BEŞ SANTİM YUKARIYA KALDIRDI BUGÜN.

YAŞASIN! DEMEK BOYUM KÜÇÜLMEMİŞ! KAPI YUKARIYA KALDIRILMIŞ. YAĞMURDAN SONRA GÜNEŞ AÇTI YİNE...

Kısacık:

SON ŞANS

Genç Gazeteci olmak istiyorsanız bu, sizin son şansınız. Çevre sorunları üzerine haber yollayacaksanız, çabuk olun ve 20 Ocak tarihine kadar postaya vermiş olun. Bu tarihten sonra postaya verilenler kabul edilmeyecek. Haydi iş başına!

Çevre Gazetesi

ÇEVREMİZ EN DEĞERLİ VARLIĞIMIZDIR

DEVRİM ALPÖGE ATİLA ALPÖGE SAYI 3

YÜZLERCE BİLGİN OZON TABAKASINI SÜREKLİ GÖZLÜYOR

-Ozon konusu, gelecek dünyamızın ana sorunu olacak - Bilginlerin çoğu tasalı. «Ozon tabakası zayıflıyor mu?» sorusu uzmanlarca tartışılıyor.

Ozon, dünyamızı bir kalkan gibi sarıp kuşatıyor. Güneşten gelen mor ötesi ışınların geçmesine ve bizlere ulaşmasına izin vermediği için dünyadaki yaşamı koruyor. Ancak son yıllarda bilginler, ozon tabakasının zayıfladığından kuşku duymaya başladılar.

Birleşmiş Milletler, bu kuşkuları dikkate alarak UNEP aracılığı ile bütün ülkeleri bir araya topladı ve bir "Ozon Tabakası Projesi" başlattı. Ülkeler sürekli olarak atmosferde gözlemler ve ölçümler yapıyorlar, bunları değerlendiriyorlar. Sonra da bu bilgileri UNEP aracılığıyla paylaşıyorlar.

Şimdilik elde edilen bulgular şöyle: İnsanların çevreyi kirletmesinin sonucu olarak bazı maddeler atmosferin üst bölümlerindeki ozon tabakasını etkiliyor ve ozonun azalmasına neden oluyor. İleride bu daha da artabalir. O zaman ozon koruyucu görevini yapamaz duruma gelecektir. Bazı fabrika dumanları, bazı tarım ilaçları ve gübre ve benzeri tarımsal maddelerden çıkan gazlar ozon tabakasını zayıflatıyor.

Ozonun zayıflaması ise dünyaya gelen zararlı ışınların artmasına neden olacağı için insanlarda deri kanserini yaratabilir. Bazı bitkileri öldürebilir. Dünyanın ikliminde önemli değişikliğe neden olabilir.

Bilginler, şimdi elbirliğiyle ozon tabakasındaki olayları büyük dikkatle izliyorlar. Gereken önlemleri alıyorlar.

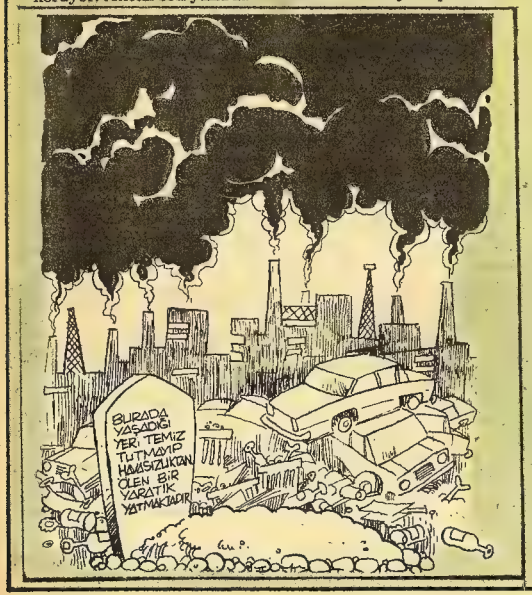

IRMAK DEĞİL, SANKİ HASTALIK YUVASI!..

Kastamonu Taşköprü kasabasının kenarından geçen Gökırmak, Şeker Fabrikası'nın artıkları yüzünden gerçek bir mikrop yuvasına dönüştü

Kastamonu'da Taşköprü kasabasının kenarından Gökırmak akmaktadır. Ama bu su parçasına ırmak demek imkânsızdır.

Çünkü Gökırmak'a kasabaya gelmeden önce Kastamonu'nun atıkları ile Şeker Fabrikası'nın atıkları bırakılır. Daha sonra sarhane pislikleri de karışır.

Taşköprü'de ise lâğım salınır; kapkacak dökülür; çöpler atılır; teşler bırakılır. Yazları ise ırmağın suları kuruyup üç karış derinliğe kadar azaldığı için oluşan kentlerde kasaba çocukları yıkanır. Bu konuyu doktor abilerle birlikte araştırdım; istatistikleri de inceledik. Sonuç şöyle:

Su tamamen mikroplu... Suya girenlerin % 60 kadarı ya hasta oluyor, ya da suyun dibindeki camlardan, mutfak eşyalarından yaralanıyor. Bu yaralar 4 santimden 14 santime kadar çıkıyor. Gençlik havuz istiyor; halk bıkkın. Ancak belediye fazla bir çaba göstermiyor.

MİNİK SÖZLÜK

OZON

Aslında oksijenden oluşan ozon ağır kokulu bir gazdır. Yoğun olarak stratosferde bulunur. Bildiğiniz gibi, stratosfer atmosferin tabakalarından biridir ve bütün hava olaylarının (yani yağmurların, rüzgârların) yer aldığı tabakanın hemen üstünde bulunur. Buradaki ozonu toplayıp dünyada denizin yüzeyine sersek, 1 santimden daha az kalınlıkta bir tabaka oluşur. Ama bu kadarcık ozon bile, dünyadaki yaşamı koruyan, zararlı ışınların dünyamıza gelmesini önleyen bir görev yapmaktadır. Bu bakımdan bilginler ozonun durumunu yakından izlemektedirler.

Marmara'nın Güney Kıyıları da Kirleniyor

YALOVA TURİSTİK OLMAKTAN ÇIKACAK

(Genç gazeteci ENGİN AKYILDIZ yazıyor)

Marmara Denizi'nin güneyinde yer alan Yalova İstanbul'un şirin bir ilçesidir. Yaz aylarında burayı turistler ziyaret eder. Halkın sık sık geldiği yazlık bir şehirdir.

Ancak gemilerden denize dökülen mazotlar ve çöpler sürekli olarak Yalova kıyılarına vuruyor, deniz yüzülemeyecek hale geliyor. Bu duruma kısa zamanda çare bulunmazsa Yalova'dan denize girmenin hiç olanağı kalmayacağı söyleniyor.

DENİZİN DİBİ DEĞİŞİYOR

Birçok kıyımızda, ama özellikle Marmara Denizi'nde karşımıza çıkan bir durum var. Deniz dibinin biçimi, yüzeyi değişiyor. Bunu gözümüzle göremiyoruz. Ama çok önemli bir çevre sorunu. Bu değişikliğin nedeni kumcular. Yapılarda kullanılan kum ve çakılın büyük bölümü denizden çıkarılıyor. Marmara bölgesinde denizden o kadar fazla kum ve çakıl alınıyor ki, bunlar 20 yılda bir Uludağ kadar yükseklik yaparlardı. Kum ve çakıl çıkarma, balıkların beslendikleri küçük hayvan ve bitkileri de yok ediyor. Besin bulamayan balıklar, o bölgeden kaçmak zorunda kalıyorlar.

ÇEVRE NEDİR? 3

Geçen hafta çevre enerjidir demiştik. Aynı zamanda enerji kaynaklarıdır da. Temiz enerjiler var, kirli enerjiler var. Temiz enerji dedik mi, akla güneş geliyor, rüzgârın gücü geliyor, dalgaların gücü geliyor, denizlerdeki gelgit olayı geliyor. Yeraltındaki sıcak su buharı yatakları geliyor. Kirli enerji ise kullanımında atıklarıyla çevreyi kirleten enerji kaynakları... Petroldan odunu yakılan her şey...

Bazı enerji kaynakları ise pahalı oluyor. Petrol gibi... Bunlara dayalı enerji üretmek yanlış bir iş oluyor. Petrol yakan elektrik santralları gibi... Yurdumuzda böyle yanlış işler yapılmış. Öte yandan doğal gazlardan yararlanılmamış. Doğal gazlar, doğada, toprağın içinde sıkışmış halde bulunan çeşitli yanıcı gazlardan oluşuyor. Anadolumuz böyle gazlar açısından hiç de fakir değil.

İşte bütün bu konular "Çevre" kavramının içine giriyor.

HAFTADAN HAFTAYA

- SÖYLEDİM SÖYLEDİM DİNLETEMEDİM

BEHZAT YILDIZ arkadaşınızın haberini bu haftaki gazetemizde bulacaksınız. Yolladığı mektupta, ayrıca şunları da yazıyor:

"Bizim burada onbeş günlük bir gazetemiz bulunmakta. Ben de bu gazeteye yazıyorum. Bu yazmalarımdan hiçbir sonuç alamadım. Küçüğüm diye kimse bana kulak asmıyor. Size de yazıyorum; böylece içimi dökmenin huzurunu duyarım belki."

Behzat Yıldız'ın yazdığı konu aslında çok da ciddî bir konu. Demek ki yazmış, yazmış, dinletememiş. Sorun herkesin gözleri önünde. Yazıyorsunuz, uyarıyorsunuz, durmadan çaba gösteriyorsunuz. Ama kimse umursamıyor. Hele küçüksünüz diye bir de küçümseniyorsunuz sanki. Böyle bir durum insana bıkkınlık getirir.

Ama yorulmayacaksınız. Kırılmayacaksınız. Söylemeye, yazmaya devam edeceksiniz. Çünkü söylediğiniz şeyler doğru ve gerçek. İnsanlarda çevre bilinci olsaydı, bu bilinci küçüklükler de elde etmiş olsalardı, sizin demek istediklerinizi hemen anlarlardı. Ama onlar çocukken "çevre" ile hiç ilgilenmemişler. Öğrenmemişler. İnsanların bir şeyi öğrenmesi çok zaman alıyor. Bakın siz bile, aritmetiği, Türkçeyi ve başka şeyleri öğrenmek için yıllar boyu okula gidiyorsunuz. Durmadan ders çalışıyorsunuz. Öğrenmek kolay değil.

Bunu unutmayın ve söylemekten, yazmaktan hiç bıkmayın. Hele doğruyu ve gerçeği söylüyorsanız... "Çevre" sorunlarından yakınmayı herkes yapar; çok kolay... Önemli ve zor olanı, daha iyi bir çevre yaratmak için çaba göstermek... Yazmak... Bir şeyler yapmak... Hem de bıkmadan...

Deniz mi, lağım mı?

MERSİN'DE DENİZE GİRMEK SORUN OLDU

Mersin -Adana yolundaki gübre fabrikasının zehirinden kurtulmanın tek yolu: Süzgeç!

Mersinlilerin en büyük yakınması, denize akıtılan kanalizasyon-

(Genç gazeteci TÜLAY ERBİL bildiriyor)

Bir gübre fabrikası var. Bacasından sarı renkli zehirli dumanlar çıkıyor. Bunlar Mersin ve çevresi için gerçek bir tehlike oluşturuyorlar.

Çare olarak, bacaya bir süzgeç takılması öneriliyor, süzgeçin dumanın zararlı kısmını süzeceği ve hava kirliliğini önleyeceği söyleniyor. Uzmanlar bu önlem alınmazsa kirliliğin hızla artacağını ileri sürüyorlar.

(Genç Gazeteci MEHMET PİŞİRİR yazıyor)

Mersin, Akdeniz kıyılarımızın güzel kentlerinden biri... Kentin güzelliğine güzellik katan deniz ne yazık ki, gittikçe kirleniyor. Bu da Mersinlileri çok üzüyor.

Halk denize dökülen kanalizasyondan yakınıyor. Bu, kıyıyı kirletmenin yanında pis koku da yapıyor. İlgililer denize girmeyi kent sınırına kadar yasakladılar. Ama gerçek çözüm için denizin kirlenmesinin önlenmesi gerekiyor. Köklü bir çözüm bekleniyor.

«ELAZIĞ'IN ORTA YERİ ÇİMENTO...»

(Genç Gazeteci Umut Güney yazıyor)

Elazığ'da bir çimento fabrikası var. Kentin tam ortasında kalmış. Bacasından tozlar ve dumanlar çıkıyor. Bu maddeler Elazığ'da havayı kirletiyor, sağlığı bozuyor, bitkileri çürütüyör.

Halk kendi kendine şu soruları soruyor:

Fabrika neden buraya kurulmuş? Neden rüzgârların tozları alıp götürebileceği zararsız bir yere kurulmamış? Niye düşünmemişler zamanında? Halkın sağlığı ile oynamaya ne hakları var.? Geçimini sebzecilikten kazananlar açlığa mı mahkûm olacak? Önemli olan halkın sağlığı olduğuna göre, fabrikanın bütün masrafına katlanılarak taşınması gerekmez mi?

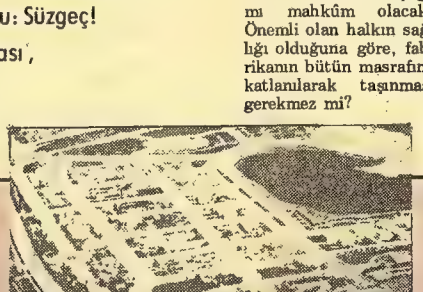

İZMİT DE DERTLİ KENTLER ARASINDA...

Kenti dayanılmaz bir koku sarmış durumda

Çözüm aranıyor

(Genç Gazeteci Nalan Aydın Yazıyor)

Yurdumuzda hava kirliliği hızla artmakta... Özellikle sanayileşmiş bölgelerde fabrika bacalarından çıkan atık pis gazlar havayı önemli oranda kirletiyorlar.

Bunun önemli örneklerinden biri İzmit... Burada, SEKA Kağıt Fabrikası ve lastik fabrikaları başta olmak üzere birçok fabrika hem havayı kirletiyorlar, hem de pis kokuyorlar. Akşamları saat 20 dolaylarında SEKA'dan gelen pis kokular havayı solunamıyacak duruma getiriyorlar.

Zaten azotlu olan İzmit'in havası bir de kirlenince, guatr hastalığı için tehlike de büyümektedir.

Amerika'da aylarca önce yeniden harekete geçen yanardağ, doğal dengeyi bozarak dünyada önemli bazı değişiklikler yarattı...

ÖLÜ BİR YANARDAĞ HAREKETE GEÇTİ!..

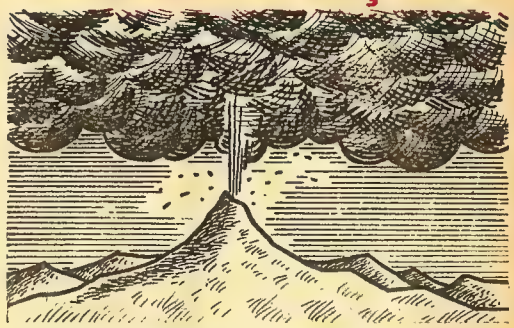

Amerika'da aylarca önce yeniden patlamaya ve lav püskürtmeye başlayan yanardağ doğal dengeyi bozdu. Uzmanlara göre, yanardağdan çıkan dumanların külleri atmosferde bir tabaka oluşturarak her yana yayıldı. Küllerden ayna benzeri bir yüzey ortaya çıktı ve bu yüzey gelen güneş ışınlarının bir kısmının geriye dönmesine ve dünyaya uğramamasına neden oldu.

Uzmanlar bu yüzden de dünyanın ısısının 1 derece kadar azaldığını söylüyorlar, ve bu olayı atmosferdeki doğal dengenin ne kadar önemli olduğuna örnek olarak gösteriyorlar. Öte yandan ısı düşüklüğü ile birlikte hava akımlarının da değiştiği, geçtiğimiz yaz aylarının olağanın dışında çok yağışlı geçtiği belirtiliyor.

TEKİRDAĞ PLAJLARINDA ZİFT TABAKALARI OLUŞUYOR

(Genç Gazeteci E. Murat Aygün bildiriyor)

Tekirdağ'da bazı plajların kumu üstünde zift tabakaları oluşmaya başladı. Bunlar kolayca insan vücuduna bulaşabiliyor. Bu bulaşma da çeşitli yaralara neden olabiliyor. Halk arasında, bu zift tabakalarının İstanbul'da yanan tankerden geldiği söyleniyor. Ancak Marmara'da bir çok geminin yasak olduğu halde denize mazot saldığı da biliniyor.

OKURDAN OKURA
OKURDAN OKURA

RESİM

EMRAH ALPAŞLAN

HİKÂYE

BOŞ ARSA VE BİZLER

Ö.SEÇKİN

İki mahallenin spor karşılaşması, büyük bir arsada yapılacağı için hepimiz oraya toplanmıştık. Her iki takımın savunucuları takımlarına güveniyorlardı. Maç başlamıştı. Takımlar güzel oynuyorlardı, ama bizim takım 2 gol attı. Sonunda maçı biz kazandık. Evet bu bir mahalle maçıydı ama bizim için çok önemliydi. Arsa birdenbire boşalmıştı. Herkes evine gittiğinde maçtan söz ediyor ve şanımızı şerefimizi koruyan takımımıza adeta dua ediyorlardı. Ertesi sabah maç alanında tekrar toplanmıştık. Neden mi? Söyleyeyim. Maçı kaybeden takım kendi paralarıyla almış oldukları yalancı gümüş kupayı bize vermek için oraya çağırmışlardı. Benim arkadaşlarımın ve takımdaki oyuncuların gözleri yaşarmıştı. Çok sevinmiştik. Karşı takıma hislerimizi sevincimizle anlatmaya çalışıyorduk. Bu olaydan sonra her pazar günü boş arsada maç yapıyorduk. Ama bir sabah boş sandığımız arsaya gidince gözlerimize inanamamıştık. Arsa üzerinde bir ev yapılıyordu. Arsaya, taşlar, tuğlalar ve kiremitler yığılmıştı. Evet biraz üzülmüştük ama biraz da sevindik. Belki buraya ev yaptırıp oturacak ailenin bir çocuğu olabilirdi. O da bizim arkadaşımız olacaktı. Ve böylece tüm arkadaşlar yeni eve taşınacak olan ailenin çocuğuna en iyi şekilde davranmaya karar vermiştik. Sonunda ev bitti. Aile taşındı. Ama şu işe bakın ki ailenin çocuğu henüz 1 yaşındaydı. Hayal kırıklığına uğradık. Olsun, arsa artık bizim maç sahamız değil mutlu bir ailenin yuvasıydı.

FIKRA • KARİKATÜR • FIKRA

SATMAK İÇİN

Çocuğun biri ormanda birşeyler topluyordu. Yanına gelen orman bekçisi:

— Sen ne topluyorsun öyle? diye sordu.

— Mantar topluyorum.

— İyi ama onların bazıları zehirlidir, biliyor musun? Nasıl ayrıt ediyorsun zehirliyle zehirsizini?

— Bunları yemek için değil, satmak için topluyorum.

ŞİİR

KÜÇÜK KIZ

Bir bahar günü
Oturmuş yeşil otlara
Almış kucağına
Bir sevimli tavşan
Küçük kızın sarı saçları
Güneşin ışığıyla parlamış
Masmavi elbisesi
Otların içine karışmış
Yarından habersiz
Gülüyor, oynuyor.

SAKİNAY BENDER

DENİZ

Görebildiğimiz kadar uzanan
Bir mavilik
Ufku yarıp dageçen
Bir mavilik bu.

Mehtaplı gecelerde
Gönlümü rahatlatan
Üzüntümüzü dağıtan
Bir mavilik bu

Sessizliği dağıtan
Ağır ağır süzülen
Dalgalarıyla gecemize renk katan
Bir mavilik bu

Nedir mi?
Bu mavilik
Deniz, ufka uzanan
Bir mavilik.

ŞİRİN SELVİ

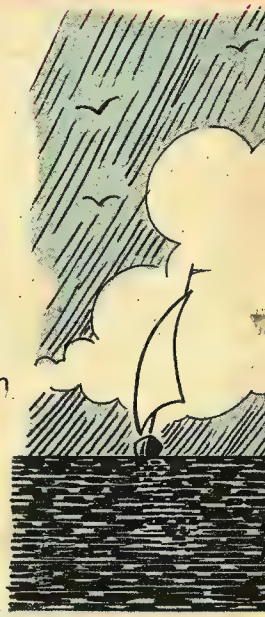

ÇOCUK KULÜBÜ

KARİKATÜR • FIKRA • KARİ

BELEDİYE OTOBUSU

Yolcu, biletçiye bir paso gösterdi:
— Bir öğrenci bileti verir misiniz?
Biletçi, bir pasoya bir de yolcuya baktıktan sonra:
— Bu bir ilkokul pasosudur, dedi.
Yolcu:
— İyi ya, diye karşıladı. Otobüsünüzü ne kadar beklediğimi görün.

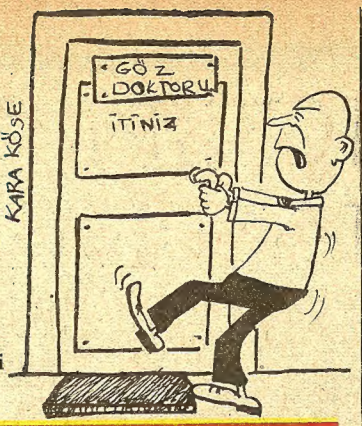

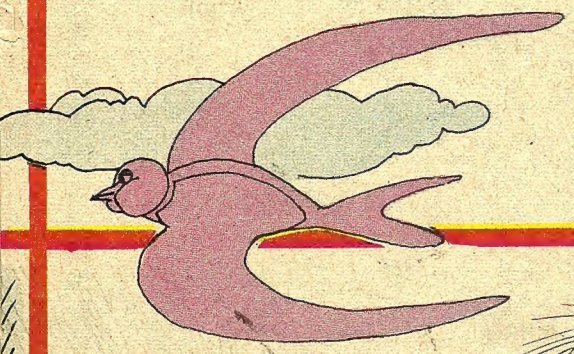

AĞAÇ

Konu oldun, resimlere, şarkılara
Bahçelerin süsü ağaç
Tehlikedesin çoğu zaman
Korurum seni ben, yorulmadan
Gölgende doyamam uyumaya
Meyvene, çiçeğine
Hayatımın süsü ağaç.

NÜKHET SAKİN

HAKSIZLIK

Haksızlık deniz gibidir
Tükenmez soyu
Hak bir batak gibidir
Kurutacaklar onu

Haksızlığın sonunu
Getirir iyi yürekliler

Hakkın sonunu
Getirirler kötüler

Her hakkın ve haksızlığın
Başı insandır
Esas suçlu odur,
Onları yaratan insandır!

YONCA ERTÜRK

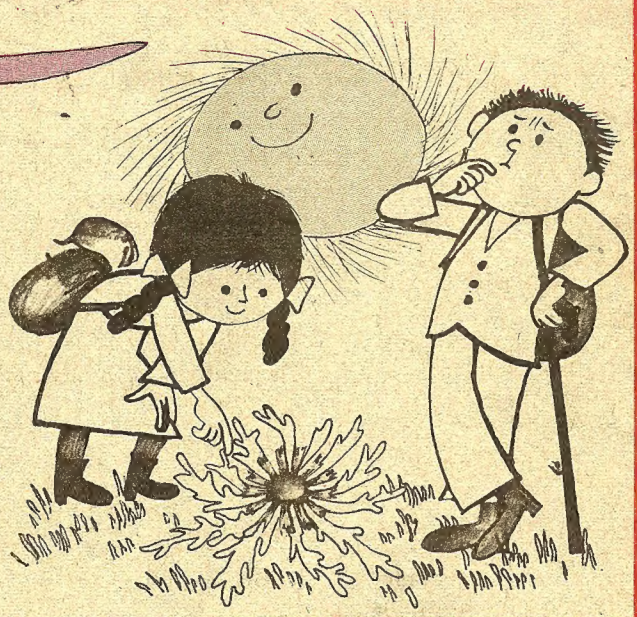

Sevgili Arkadaşlar,

Geçen sayımızda, sizlere Yeni Milliyet Çocuk Kulübü'nün kuruluşu ile ilgili müjdeyi verirken, kulübümüze iki ay içinde başvuran, tüm okurlarımızın ücretsiz olarak, üye kayıtlarının yapılacağını duyurmuştuk.

İlgi tasarladığımızdan da çok oldu. Öyle ki; Kulübe üye olmak için başvuran, tüm kardeşlerimiz bunu sevinçle karşıladıklarını belirttiler...

Bu başvurular sırasında yeni çocuk kulübünün üyeleri "Hizmet" konusunda yeni öneriler de getirdiler. "Pul", "Folklor", "Resim" veya buna benzer konulara ilgi duyanlarla haberleşmek isteyen kardeşlerimizin sayıları oldukça kabarık... Çeşitli kentlerde oturan kulüp üyelerinin bazıları "Şiir", bazıları "Müzik", bazıları da "Spor"a ilgi duyuyorlar.

Üyelik Koşulu: İki adet fotoğrafınızı, açık adresinizi, anne ve babanızın adlarını, okul adresinizi ve tarihiyle birlikte doğum yerinizi aşağıdaki adrese postalarsanız, üyelik işlemleriniz tamamlanmış olur.

Adres: *Milliyet Çocuk Kulübü Dış İlişkiler Servisi Cağaloğlu/İstanbul.*

MEKTUP ARKADAŞI

RECEP ÖNDER: Yaşım 15. Özel meraklarım, resim yapmak, fotoğraf çekmek, seyahat etmektir. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Davutpaşa Cad. No: 20 Topkapı/İstanbul.

MURAT KÖMERİK: Yaşım 15. Pul ve kart biriktiriyorum. Boş zamanlarımda, kitap okur, müzik dinlerim. Yurdumun çeşitli yörelerinden mektup arkadaşı edinmek istiyorum. Adres: Yunus Emre Cad. 139/9 İncirli/Ankara.

HÜSEYİN EMEL: Lise son sınıf öğrencisiyim. Müzik dinlemeyi ve şarkı söylemeyi çok severim. Resim yapmak, futbol oynamak en sevdiğim şeylerdir. Dergi okuru yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Aydınpınar Cad. Baltacı Sok. No: 13 Düzce/Bolu.

SANER AKDEMİR: 13 yaşındayım. Ortaokul öğrencisiyim. Futbol oynamayı çok severim. Ayrıca pul ve kartpostal koleksiyonu yapıyorum. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Ulu Cami Mah : Yukarı Çimen Sok. Ev No: 6 Tavşanlı/Kütahya.

SELİM AKIN: Sinemaya gitmeyi, müzik dinlemeyi, yüzmeyi ve kitap okumayı çok severim. Yaşıtlarımla her konuda yazışmak istiyorum. Adres: Sanayii Mah. Sultan Selim Cad. Duman Sok. No: 12, 4. Levent/İstanbul.

ALPER USTA: Yaşı 13. Ortaokul öğrencisiyim. Pul koleksiyonu yapıyorum. Basketbol oynamayı çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Ayasofya Mah. Cami Sok. Kardeşler Apt. 3/5 Trabzon.

SELİM SERT: Müzik dinlemeyi, spor yapmayı, gezmeyi ve kitap okumayı çok severim. Yaşım 15, lise II. sınıfa gidiyorum. Dergi okuru olan, yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Düzce End. Meslek Lis. Yapı, Resim Böl. 2-D 149 Düzce.

NASIL ÇALIŞIR?

Cankurtaran

İnsan yaşamı kadar önemli hiçbir şey yoktur. Hele onu kurtarmak, yeniden başlatmak kadar yüce bir şey olabilir mi? Zamanında davranmak, tedbirli olmak,, neyi nasıl yapacağını bilmek bu konuda çok önemlidir. İşte, cankurtaran bu amaçla yapılmış, bilgili ekibinin sayesinde hastayı ya da yaralıyı hastaneye ulaştırıncaya kadar ölümün eşiğinden kurtarmak amacına hizmet etmektedir.

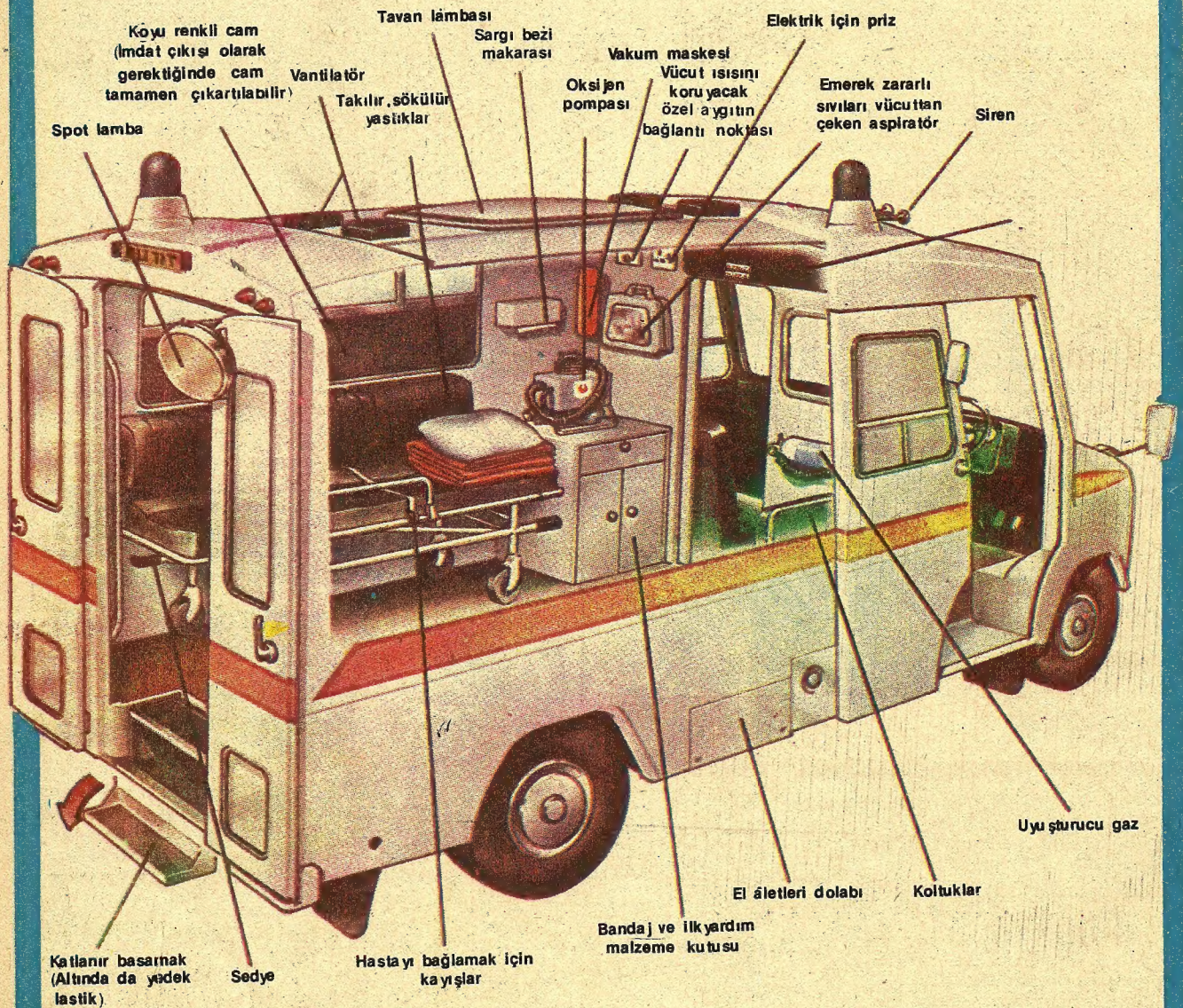

TELEVİZYON KUPONU 3 | BİSİKLET KUPONU 3 | FUTBOL TOPU KUPONU 3 | KİTAP KUPONU 3 | EĞİTİM VE ÖĞRETİM ARAÇLARI KUPONU 3 | YABANCI DİL KAMPLARI KUPONU 3

Hey çocuklar!

BEDAVA TİŞÖRT'ÜNÜZÜ ALDINIZ MI?

CORN FLAKES
(MISIR GEVREĞİ)
GÜNEŞTEN GELEN GÜÇ...sizin için!

CORN FLAKES
(MISIR GEVREĞİ)
YÜKSEK BESİN VE VİTAMİN DEĞERİ SAYESİNDE
* VÜCUT GELİŞMESİNE
* BOY UZAMASINA
* REFLEKS GÜÇLENMESİNE
YARDIMCIDIR!

Çünkü CORN FLAKES'TE
(MISIR GEVREĞİ)
ŞU VİTAMİN ve MİNERALLER VARDIR:

VİTAMİN B_1	POTASYUM
VİTAMİN B_2	KALSİYUM
NIACIN	DEMİR
PROTEİN	BAKIR
KARBONHİDRAT	FOSFOR
	SODYUM

CORN FLAKES'İN
(MISIR GEVREĞİ)
380 Kalori
KALORİSİ BAL'DAN YÜKSEKTİR!

Çocukların öz gıdası

- CORN FLAKES (MISIR GEVREĞİ) SOĞUK SÜT, TOZ ŞEKER. KAHVALTINIZ 3 saniyede HAZIR. BEKLEMEDEN HEMEN ÇITIR ÇITIR YİYİNİZ!
- 1 YAŞINDAN BÜYÜK KARDEŞLERİNİZ İÇİN ILIK SÜT KULLANINIZ. ÇOK BEĞENECEK.
- CORN FLAKES TELEVİZYON SEYREDERKEN DE ÇEREZ GİBİ LEZZETLE YENİLEBİLİR.

Ya 3 tane büyük boy, ya da 6 tane küçük boy Cornflakes kutusundan, **"Mis Cornflakes... Çok kolay!"**
Yazan bölümleri kesip toplayın.

Aşağıdaki kuponu kitap harfleriyle okunaklı olarak doldurun kesin ve topladığınız kutu bölümleriyle birlikte P.K.129–Mecidiyeköy–İstanbul adresine postalayın.

* Bedava orijinal tişört'ünüzü hemen gönderelim!

adım, soyadım: _____

yaşım: _____

adresim: _____

bedenim: küçük boy ☐ orta boy ☐

BU KUPON KESİP GÖNDERECEĞİNİZ PARÇALARLA GEÇERLİDİR.

PUTMAN

şimdi
çocuklar da
ikinci adreslerine
koşuyor!
TÜRKBANK'a!
TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK
ikinci adresiniz